

การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “หลงทาง..ในภาพฝัน”
DIRECTING FOR SHORT FILM “Are You my Mommy?”

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การกำกับภาพยนตร์สั้นแนวชีวิตเรื่อง “หลงทาง...ในภาพฝัน” DIRECTING FOR DRAMA SHORT FILM “Are You My Mommy?”
นักศึกษา	นางสาวสุวิชชา โสธวัชชัย
รหัสประจำตัว	62020331
หลักสูตร	ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
ปีการศึกษา	2566
อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ ศรมณี

บทคัดย่อ

การกำกับภาพยนตร์ศิลปนิพนธ์เรื่อง หลงทาง...ในภาพฝัน (Are You My Mommy?) มีวัตถุประสงค์เพื่อสะท้อนเรื่องราวเกี่ยวกับการปล่อยปละละเลยลูกๆหลานๆในสังคม ซึ่งเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดผลเสียต่อเด็กๆ ไม่ว่าจะเป็นต้นเหตุให้เด็กมีพฤติกรรมเรียกร้องความสนใจ มีการเล่นอะไรแผลงๆ ปีนชั้นที่สูง หรือรับประทานสิ่งแปลกปลอม เนื่องจากไม่ได้รับการสั่งสอนว่าสิ่งนี้ควรทำหรือไม่ควร หรือในเด็กบางคนก็อาจเกิดอาการทางจิตได้เช่นกัน และในปัจจุบันพ่อแม่ในสังคมมักให้เด็กๆเล่นโทรศัพท์หรือแท็บเล็ตเพื่อให้เด็กๆอยู่เงียบๆ ไม่เรียกร้องจะเอาอะไรอีก ทำให้พ่อแม่ในบางครอบครัวขาดปฏิสัมพันธ์กับลูกๆ เด็กๆจะเรียนรู้สิ่งต่างๆจากสื่อออนไลน์ และก่อให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบ พวกเขาไม่รู้ว่าจะไหนควรหรือไม่ควรทำ ส่งผลเสียตามมา หรือบางคนก็มีอาการสมาธิสั้นอีกด้วย

ดังเช่นในบทภาพยนตร์ของข้าพเจ้าที่พูดถึงเรื่องการปล่อยปละละเลยลูก ปล่อยให้เด็กนั่งอยู่หน้าโทรทัศน์ตลอดเวลา ทำให้เด็กมีพฤติกรรมเลียนแบบจากสื่อ เนื่องจากผู้ปกครองไม่ได้เฝ้าสังเกตและคอยสั่งสอนว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ควรทำหรือไม่ ซึ่งบางพฤติกรรมเลียนแบบที่ว่านั้นอาจส่งผลร้ายแรงมากกว่านั้นก็เป็นได้

การให้เวลาและมีปฏิสัมพันธ์กับลูกๆจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ แม้ว่าการให้เด็กๆเล่นโทรศัพท์และแท็บเล็ตจะไม่ใช่ว่าสิ่งที่ดีอะไร แต่การจำกัดเวลาเล่น และให้เด็กๆได้ใช้เวลาอยู่กับพ่อแม่ก็เป็นสิ่งจำเป็นต่อเด็กๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ภาพยนตร์ศิลปะนิพนธ์เรื่อง หลงทาง...ในภาพฝัน (Are You My Mommy?) สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยการที่ข้าพเจ้าได้ร่วมงานกับบุคคลจำนวนมาก ทั้งผู้ให้คำปรึกษาแนะนำในเรื่องแนวคิด และทางด้านเทคนิค

ขอขอบคุณผู้ช่วย นายนบภฤศ บุญช่วง ที่คอยช่วยเหลือ แก้ปัญหา และทำให้ทุกอย่างสำเร็จลุล่วงตลอดการทำภาพยนตร์เรื่องนี้ แม้ในยามที่ข้าพเจ้าล้มลงก็ตาม รวมถึงเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ที่มาเป็นส่วนร่วมในการผลิตภาพยนตร์ครั้งนี้ของข้าพเจ้า

ขอขอบคุณคุณแม่ พ่อคุณแม่ และครอบครัวของข้าพเจ้าที่เป็นแรงผลักดัน และยังคงสนับสนุนตลอดการทำภาพยนตร์เรื่องนี้

ขอขอบคุณสาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลปคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการยืมอุปกรณ์ถ่ายทำภาพยนตร์

สุวิชชา โสธรวาชัย
ผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญรูปภาพ.....	ง
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
ขอบเขตของโครงการ.....	1
ลักษณะของโครงการ.....	1
ขั้นตอนการดำเนินงาน.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
2 การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	3
ปัญหาการละลายลูกของพ่อแม่ในสังคม.....	3
โรคฝันกลางวัน (Maladaptive Daydreaming).....	3
ภาพยนตร์ที่ได้รับแรงบันดาลใจ.....	6
ภาพยนตร์ตัวอย่างศึกษา เรื่อง Shoplifters	6
ภาพยนตร์ตัวอย่างศึกษา เรื่อง Pippi Longstocking	6
รายการโทรทัศน์ตัวอย่างศึกษา เรื่อง Barney and friends	8
ภาพยนตร์ตัวอย่างศึกษา เรื่อง A Ghost story	8
3 บทภาพยนตร์.....	10
ประเด็นของเรื่อง.....	10
เรื่องย่อ.....	10
โครงเรื่องขยาย.....	11
ตัวละครหลัก.....	12
บทภาพยนตร์.....	13
ดราฟต์แรก.....	13
ดราฟต์สุดท้าย.....	17
storyboard.....	23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4 การเตรียมตัวก่อนการถ่ายทำ.....	28
ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำ.....	28
การวางแผนการทำงานในการถ่ายทำภาพยนตร์.....	28
การคัดเลือกนักแสดง.....	28
สถานที่ถ่ายทำ.....	34
ตารางการทดลองถ่ายทำ.....	35
ผลลัพธ์จากการทดลองถ่ายทำ.....	36
สรุปปัญหาในการทดลองถ่ายทำ.....	36
ค่าใช้จ่ายในการถ่ายทำ.....	37
การเตรียมการถ่ายทำจริง.....	38
ตารางการถ่ายทำจริง.....	39
5 ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	45
การถ่ายทำครั้งที่ 1.....	45
การถ่ายทำครั้งที่ 2 และ 3.....	46
6 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	47
การตัดต่อลำดับภาพ.....	47
การปรับแต่งสี.....	48
7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	49
บทสรุป.....	49
ข้อเสนอแนะ.....	49
ภาคผนวก.....	50
บรรณานุกรม.....	56
ประวัติผู้เขียน.....	57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
3.1.1 ภาพประกอบจากภาพยนตร์เรื่อง Shoplifters.....	6
3.2.1 ภาพประกอบจากภาพยนตร์เรื่อง Pippi Longstocking เวอร์ชันซีรีส์โทรทัศน์.....	7
3.2.2 ภาพประกอบจากภาพยนตร์เรื่อง Pippi Longstocking.....	7
3.3.1 ภาพประกอบจากซีรีส์โทรทัศน์เรื่อง Barney and Friends.....	8
3.4.1 ภาพประกอบจากภาพยนตร์เรื่อง A Ghost Story.....	8
3.4.2 ภาพประกอบจากภาพยนตร์เรื่อง A Ghost Story ฉากกินพายทั้งถาด.....	9
3.5.1 Reference เเทตตี้ที่ข้าพเจ้าต้องการ.....	12
3.5.2 Reference ถึงถึงที่ข้าพเจ้าต้องการ.....	12
3.5.3 Reference แม่ถึงถึงที่ข้าพเจ้าต้องการ.....	12
4.2.1 การคัดเลือกนักแสดง.....	29
4.2.2 คนที่มาคัดเลือกนักแสดงบทเทตตี้	30
4.2.3 คนที่มาคัดเลือกนักแสดงบทถึงถึง.....	31
4.2.4 คนที่มาคัดเลือกนักแสดงบทแม่ถึงถึง.....	31
4.2.5 นักแสดงที่รับบทเทตตี้.....	32
4.2.6 นักแสดงที่รับบทถึงถึง.....	33
4.2.7 นักแสดงที่รับบทแม่ถึงถึง	33
4.3.1 บริเวณห้องครัวและห้องนั่งเล่น UD Home Studio.....	34
4.3.2 บริเวณห้องนั่งเล่นและห้องครัวของบ้านอามา.....	34
4.5.1 ผลลัพธ์จากการทดลองการถ่ายทำ.....	36
4.7.1.1 บ้านของข้าพเจ้าที่เป็นสถานที่ถ่ายทำฉากรายการทีวี.....	38
4.7.1.2 Good Mood Studio	38
5.1 เบื้องหลังการถ่ายทำคิว 1	45
5.2 เบื้องหลังการถ่ายทำคิว 2 และ 3.....	46
6.1 การลำดับภาพ	47
6.2 การปรับแต่งสี	48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ภาพยนตร์ศิลปะเรื่องนี้เกิดขึ้นจากความสนใจในเรื่องเด็กที่ถูกพ่อแม่ปล่อยปละละเลยจนขาดความอบอุ่นเป็นสาเหตุให้เด็กบางคนมีอาการทางจิต โดยข้าพเจ้าต้องการจะนำเสนอเรื่องราวของเด็กที่กลายเป็นคนเพ้อฝัน จินตนาการถึงสิ่งต่างๆและอาจแยกแยะจากความจริงไม่ได้ หรือที่เรียกว่า "โรคฝันกลางวัน" อันเกิดจากการที่เด็กไม่ได้รับความรักจากแม่เท่าที่ควร ทำให้เด็กโยยหาความรักจากสิ่งที่ตัวเองนึกคิดเพื่อฝันขึ้นมาเอง

ข้าพเจ้ามีความต้องการจะถ่ายทอดเรื่องราวโดยใช้ตัวละครมาสอดคล้องจากรายการทีวีมาเป็นตัวแทนภาพในจินตนาการของเด็กผู้เป็นตัวเอกของเรื่องชื่อว่าถึงถึง เนื่องจากตัวเธอไม่ได้รับความรักที่มากพอจากแม่แท้ๆ ทำให้เธอมักจะจินตนาการว่ามาสอดคล้องในรายการทีวีที่เธอชอบดูนั้นมีตัวตนจริงๆและออกมาดูแลตัวเธอแทนแม่แท้ๆ ทำให้เธอมีความสุขกับภาพในจินตนาการเหล่านั้นจนไม่สามารถที่จะแยกแยะมันออกจากความจริงได้ ส่งผลให้เกิดปัญหาต่อตัวเธอเอง ทำให้พ่อแม่ในสังคมได้ตระหนักรู้ว่าไม่ควรปล่อยปละละเลยลูกของตนเองจนอาจทำให้เกิดปัญหาต่อตัวเด็กเอง

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อสะท้อนถึงปัญหาการปล่อยปละละเลยลูก
2. เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวของเด็กที่เป็นโรคเพ้อฝัน

ขอบเขตโครงการ

ภาพยนตร์สั้นความยาวไม่เกิน 30 นาที ถ่ายทำและลำดับภาพด้วยระบบดิจิทัล อัตราส่วนภาพ 4:3

ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นสะท้อนชีวิต(Drama) ที่เกี่ยวกับเด็กที่ถูกพ่อแม่ปล่อยปละละเลยทำให้ขาดความอบอุ่น จนเป็นคนเพ้อฝันโยยหาความรักจากภาพในจินตนาการ จนไม่สามารถแยกแยะออกจากความจริงได้

ขั้นตอนการทำงาน

Pre-production

- 1.ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ เคสที่เด็กๆถูกพ่อแม่ละเลย โรคฝืนกลางวัน และการจัดองค์ประกอบศิลป์แบบจุลนิยม
- 2.เขียนบท และพัฒนาบท
- 3.วาด storyboard
- 4.ออกแบบศิลป์ในภาพยนตร์
- 5.จัดหาทีมเพื่อคุยเรื่องทิศทางของภาพยนตร์
- 6.หาสถานที่ และนักแสดง
- 7.ทดลองและซ้อมการแสดง
- 8.block shot
- 9.จัดตารางเวลาการถ่ายทำ

Production

- 1.ถ่ายทำภาพยนตร์ตามแผนที่วางไว้
- 2.ควบคุมและแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเพื่อให้การถ่ายทำราบรื่น

Post-production

- 1.เรียบเรียงไฟล์สำหรับนำไปตัดต่อ
- 2.ตัดต่อแบบคร่าวๆเพื่อหารูปแบบที่เล่าเรื่องได้ดีที่สุด
- 3.ตัดต่อโดยละเอียด
- 4.ตัดต่อเสียง
- 5.ปรับแต่งสีของภาพยนตร์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.ตระหนักถึงปัญหาการละเลยลูกหลาน
- 2.นำประสบการณ์การทำภาพยนตร์สั้นที่ได้ไปต่อยอดในงานต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

บทภาพยนตร์เรื่องนี้สร้างขึ้นจากราวความสนใจในปัญหาการละเลยลูกหลานในสังคมของผู้ปกครอง ดังในเรื่องที่แม่ไม่ใส่ใจเลี้ยงดูลูกจนทำให้เด็กมีอาการเพ้อฝันจินตนาการถึงการได้รับความรัก เพื่อหลีกเลี่ยงความเป็นจริงว่าแม่ไม่รักและใส่ใจตนมากเท่าที่ควร นานวันเข้าก็แยกแยะภาพที่ตนนึกคิดขึ้นมาเองกับความเป็นจริงไม่ออก จนเกิดเป็นปัญหาต่อตัวเด็ก โดยหัวข้อที่ข้าพเจ้าได้ค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลนั้นแบ่งออกเป็นหัวข้อดังนี้

1.ปัญหาการละเลยลูกของพ่อแม่ในสังคม

สถานะทางสังคมไม่ว่าจะจนหรือรวย ไม่ได้เป็นเครื่องยืนยันว่าลูกๆจะเป็นเด็กดีอย่างที่พ่อแม่ต้องการ แต่เกิดจากวิธีการเลี้ยงดูของพ่อแม่มากกว่า พ่อแม่ที่เลี้ยงดูลูกแบบปล่อยปละละเลยจะทำให้เด็กขาดความมั่นใจ มีนิสัยก้าวร้าว หงุดหงิดง่าย เอาแต่ใจ เนื่องจากเด็กกระหายความรัก จึงเรียกร้องความสนใจจากพ่อแม่ เด็กบางคนอาจเรียกร้องความสนใจด้วยการเล่นพิเรนทร์ เช่น ปีนป่ายโต๊ะ ตู้ ทำกิจกรรมอันตราย เล่นของมีคม เล่นไฟ หรือกลืนกินสิ่งแปลกปลอมเข้าไปในร่างกาย เด็กบางคนกลืนทิชชู กินยางลบ และของเล่นที่มีขนาดเล็กพอ โดยที่พ่อแม่ไม่รู้ตัวอีกทีก็อาจจะสายไปแล้ว

เด็กบางคนเมื่อไม่ได้รับความสนใจและการสั่งสอนจากผู้เป็นพ่อแม่ก็อาจจะหันไปพึ่งพาสิ่งอื่นแทนเช่น การเรียนรู้จากสื่อรอบตัว สื่อในโทรทัศน์ หนังสือ และอื่นๆ บางรายอาจมีการเลียนแบบสิ่งที่เกิดขึ้นในสื่อโดยไม่รู้ว่าเป็นเรื่องที่ถูกต้องหรือไม่เพราะไม่ได้ถูกพ่อแม่อบรมและดูแลอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับสื่อ ยิ่งนานวันเข้า เด็กๆอาจจะถึงขั้นต่อต้านพ่อแม่และไม่เชื่อฟังอีกต่อไป หรือบางคนอาจไม่ยอมรับว่าพ่อแม่เหล่านั้นเป็นพ่อแม่เลยเสียด้วยซ้ำ

2.โรคฝันกลางวัน(Maladaptive Daydreaming)

เป็นภาวะเพ้อฝันขณะลืมตาตื่น หากมองเผินๆแล้วมันก็เป็นภาวะตาขุ่นที่ใครๆ ก็มองว่าเป็นเรื่องปกติ แต่จริงๆแล้ว ภาวะฝันกลางวันที่ว่านี้ หากเกิดขึ้นถี่จนเกินไป ก็อาจเข้าข่ายการเป็น ‘โรคฝันกลางวัน’ หรือ Maladaptive Daydreaming ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตได้ไม่ต่างจากโรคซึมเศร้าเลยทีเดียว

2.1 บทความสนับสนุนที่เกี่ยวข้อง

เจน บีเกลเซน (Jayne Bigelsen) นักวิจัยสาวชาวอเมริกันที่ศึกษาเรื่องนี้มาค่อนข้างชีวิต เผยว่ามีคนประสบภาวะนี้อยู่ทั่วโลก แต่ส่วนใหญ่เลือกที่จะเก็บงำไว้ เพราะกลัวคนอื่นมองว่าไม่ปกติ

เธอล้ำย้อนถึงประสบการณ์ส่วนตัว ว่าเธอเริ่มเสพติดการฝันกลางวันตั้งแต่ประมาณ 8 ขวบ เจนเล่าว่า ทุกครั้งที่มีเวลาว่าง เธอจะออกไปนั่งๆ นอนๆ ในสนามหลังบ้าน ก่อนจะเริ่มจินตนาการถึง ‘The Brady Bunch’ ซีรีส์คอมิกส์ชาวอเมริกันที่เธอหลงใหล หรือซีรีส์เรื่องอื่นๆ ที่เธอประทับใจ ทว่าแทนที่จะรอดูตอนต่อไป ไม่ว่าจะเป็นใครๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในที่นี้ เธอกลับสร้าง ตอนใหม่ขึ้นมาในหัวเธอเอง ตั้งแต่ฉาก ตัวละคร รวมถึงเรื่องราวต่างๆ ที่ดำเนินไป เธออธิบายว่า ทุกครั้งที่ตกอยู่ในภาวะแบบนี้ โดยเธอมักจะเดินวนไปวนมา หรือไม่ก็กำของบางอย่างไว้ในมือเสมอ เธอบอกว่าการทำแบบนี้จะช่วยให้มีสมาธิและเห็นภาพชัดเจนขึ้น โดยในแต่ละครั้ง เธอจะใช้เวลาอยู่ในภวังค์ที่ราวๆ 30 – 45 นาที

ในส่วนของชีวิตประจำวัน เธอก็เป็นเหมือนเด็กทั่วๆ ไป มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ดี มีปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้างอย่างที่ควรจะเป็น และก็รู้ตัวด้วยว่า จินตนาการที่เธอสร้างขึ้นมานั้นเป็นเพียงโลกเสมือน ไม่ใช่โลกความจริง และนั่นคือสิ่งเดียวที่ทำให้เธอมั่นใจว่าตัวเองไม่ได้เป็นบ้า แต่เธอจะรู้ไหมว่าในเวลาต่อมา การฝันกลางวันของเธอหลงใหล จะกลายเป็นสิ่งที่เกินควบคุมและกลับมาทำร้ายตัวเธอเอง ในตอนที่เธอเรียนอยู่ไฮสคูล เธอเริ่มรู้สึกว่าการฝันกลางวันไม่ใช่เรื่องสนุกอีกต่อไป เพราะมันเริ่มเข้ามาแทรกแซงการใช้ชีวิตของเธอมากขึ้น ไม่ว่าจะทำกิจกรรมอะไร เจนจะเชื่อมโยงโลกความจริงเข้ากับโลกในจินตนาการอยู่เสมอ โดยที่เธอเองก็ไม่รู้ว่าจะควบคุมมันอย่างไร เธอเล่าว่าครั้งหนึ่งขณะกำลังนั่งเรียนอยู่ จู่ๆ เธอก็น้ำตาไหลออกมา เพราะเรื่องราวที่โลดแล่นอยู่ในหัวเธอนั้นดำเนินมาถึงจุดที่ตราตรึงสุดๆ เมื่อเริ่มทนไม่ไหว เธอจึงมองหาความช่วยเหลือ โดยเริ่มจากคนใกล้ตัวอย่างพ่อแม่ของเธอซึ่งเป็นหมอ ทว่าคำตอบที่ได้ กลับไม่ได้ช่วยเธอสบายใจขึ้นแต่อย่างใด พวกเขาวินิจฉัยว่าเธอเพียงแต่มีจินตนาการที่บรรเจิดกว่าคนทั่วๆ ไปเท่านั้น

ขณะเดียวกัน ในวันเวลาที่อินเทอร์เน็ตยังไม่แพร่หลาย เธอพยายามหาข้อมูลจากหนังสือและตำราแพทย์เท่าที่หาได้ และพบว่ามียุทธศาสตร์ที่พูดถึงการฝันกลางวัน ตั้งแต่ทฤษฎีของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ที่บอกว่าการหมกมุ่นในโลกส่วนตัวในวัยเด็กคือส่วนหนึ่งของการเติบโต และเด็กทุกคนก็เปรียบเสมือนยอดนักเขียนที่สามารถรังสรรค์โลกของตัวเองได้ตามใจชอบ หรือทฤษฎีเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่เรียกว่า ‘Fantasy Prone’ ที่ใช้อธิบายลักษณะของคนที่ชอบฝันและมีจินตนาการสูง รวมไปถึงงานวิจัยของอีริค คลิงเกอร์ (Eric Klinger) ที่พบว่าการฝันกลางวันนั้นคิดเป็นสัดส่วนราวๆ ครึ่งหนึ่งของความคิดมนุษย์

อย่างไรก็ตาม เจนพบว่าไม่มีทฤษฎีหรือหลักการใดเลยที่ตรงกับอาการของเธอเลย จนกระทั่งในปี 2002 อีไล ซอมเมอร์ (Eli Somer) ศาสตราจารย์ด้านจิตวิทยา จากมหาวิทยาลัยไอฟา ประเทศอิสราเอล ได้เผยแพร่งานวิจัยว่าด้วย ‘Maladaptive Daydreaming’ หรือ ‘โรคฝันกลางวัน’ ขึ้นมา พร้อมคำอธิบายว่าเป็นภาวะฝันเพื่อระดับรุนแรง ซึ่งเข้ามาแทรกแซงกิจวัตรปกติ รวมถึงการปฏิสัมพันธ์กับมนุษย์คนอื่นๆ

แม้การค้นพบครั้งนี้จะทำให้เธอเริ่มมีความหวัง ทว่าโรคดังกล่าวกลับยังไม่เป็นที่แพร่หลาย และยังไม่มียุทธศาสตร์รักษาที่แน่ชัด มิหนำซ้ำยังเป็นที่ยังงายในหมู่นักจิตวิทยาบางกลุ่มอีกด้วย สำหรับเจน หลังจากตระเวนเข้ารับการรักษาบ่อยครั้ง จากแพทย์หลายคน นักวิจัยบางคนตั้งข้อสังเกตว่าภาวะดังกล่าวไม่น่าจะใช้ความผิดปกติ หรือ ‘โรค’ ที่ต้องได้รับการรักษา เพราะมันเป็น ‘กลไกธรรมชาติ’ ที่เกิดกับมนุษย์ทุกคน บางคนถึงกับค่อนข้างอดทนว่า “แล้วต่อไปเราจะต้องบำบัดรักษาภาวะที่เป็นปกติของมนุษย์แบบไหนกันอีก”

ในเวลาต่อมาหลังจากที่เจนตระเวนเข้ารับการรักษาจากแพทย์หลายคน เธอก็ค้นพบยาชนิดหนึ่งซึ่งช่วยบรรเทาโรคฝันกลางวันได้ในที่สุด ก็คือยาที่มีชื่อว่า Fluvoxamine เป็นยาที่ใช้รักษาโรคย้ำคิดย้ำทำ (obsessive compulsive disorder) ซึ่งช่วยให้เธอควบคุมการฝันกลางวันได้ดีขึ้น และสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ตามปกติโดยไม่ถูกรบกวนจากภาพฝันอันไม่พึงประสงค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลายปีต่อมา เมื่อโลกของอินเทอร์เน็ตได้เข้ามาและเอื้อให้ผู้คนแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้ง่ายขึ้นกว่าสมัยที่เธอยังเป็นเด็ก เจนค้นพบว่าไม่ได้มีแต่เธอเท่านั้นที่เป็นโรคนี้ เริ่มจากการที่เธอไปเจอบทความหนึ่งในเว็บไซต์ทางการแพทย์ของอินเดีย พูดยถึงกรณีศึกษาของเด็กคนหนึ่งที่ไม่สามารถหยุดฝันกลางวันได้ พร้อมคำแนะนำต่างๆ จากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ ทว่าสิ่งที่ทำให้เธอประหลาดใจว่าเนื้อหาในบทความ ก็คือการที่มีคนมากมายเข้าคอมเมนต์โต้บทความนี้ ว่าพวกเขาก็มีอาการอย่างที่ว่าเหมือนกัน

ปัจจุบันนี้เรื่องราวของ ‘โรคฝันกลางวัน’ เริ่มเป็นที่รู้จักมากขึ้นแล้ว แต่ก็ยังถือว่าเป็นโรคที่ค่อนข้างใหม่อยู่ดี จึงยังไม่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องออกมามากนัก

2.2 ลักษณะอาการของคนที่เป็นโรคฝันกลางวันหรือ Maladaptive Daydreaming มีดังนี้

2.2.1 **ใจลอยเป็นกิจวัตร** แม้การใจลอยจะเป็นภาวะปกติ แต่ถ้าใจลอยบ่อยและนานจนกระทบกับการทำงานหรือกิจวัตรประจำวัน นั่นอาจเป็นสัญญาณว่ากำลังเป็นโรคฝันกลางวันอยู่ก็เป็นได้

2.2.2 **ประสบกับสิ่งแย่ๆ ในวัยเด็ก** ข้อมูลจากการสำรวจ พบว่าคนที่เป็นโรคฝันกลางวันหลายคน เคยถูกทำร้ายร่างกายหรือจิตใจตั้งแต่วัยเด็ก และการเพ้อฝันอยู่ในโลกส่วนตัวคือกลไกหนึ่งในการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด

2.2.3 **มีพฤติกรรมย้ำคิดย้ำทำ** ตัวชี้วัดที่ตรงกันอีกอย่างหนึ่งในบรรดาคนที่เป็นโรคฝันกลางวัน ก็คือพฤติกรรมย้ำคิดย้ำทำในขณะที่กำลังโลดแล่นอยู่ในโลกสมมุติ ไม่ว่าจะเป็นการเดินวนไปวนมา โยน หมุน หรือเล่นสิ่งของที่อยู่ใกล้มือ

2.2.4 **เห็นภาพแบบละเอียดยิบ** คนที่เป็นโรคฝันกลางวัน จะมีลักษณะเหมือนกันคือมองเห็นรายละเอียดต่างๆ ที่สร้างขึ้นในหัวได้อย่างชัดเจนจนน่าตกใจ และสามารถจมอยู่กับภาพและเรื่องราวเหล่านั้นได้คราวละนานๆ ราวกับกำลังดูหนัง

2.2.5 **เพ้อฝัน แต่ไม่ถึงขั้นเป็นบ้า** แม้จะเสพติดการเพ้อฝัน แต่ก็ยังแยกแยะได้ว่าอันไหนคือความจริง อันไหนคือความฝัน เรียกว่ารู้ตัวและมีสติเต็มที แต่ก็ยังหยุดความคิดหรือห้ามการเพ้อฝันไม่ได้อยู่ดี นอกจากนี้ปัจจัยที่ว่ามา ยังมีสาเหตุอื่นๆ ที่อาจนำไปสู่ภาวะฝันกลางวันได้ เช่น การพักผ่อนไม่เพียงพอ การปล่อยให้หัวว่างระหว่างวัน หรือการพบเจอสิ่งเร้าที่ทำให้คุณนึกถึงเรื่องราวบางอย่าง ซึ่งก็แตกต่างกันไปตามแต่บุคคลที่เป็นโรคนี้นี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.ภาพยนตร์ที่ได้รับแรงบันดาลใจ

3.1 Shoplifters (2018)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ กำกับโดย **ฮิโรคาซึ โครเอตะ** เป็นเรื่องที่ได้รับแรงบันดาลใจส่วนหนึ่งมาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในญี่ปุ่นหนึ่งเล่าเรื่องของ **โอซามุ** ที่นอกจากจะทำงานเป็นกรรมกร เขาก็ยังลักเล็กขโมยน้อยเป็นอาชีพเสริมด้วย โดยมีลูกชาย **โชตะ** เป็นผู้ช่วย วันหนึ่ง ขณะที่คู่กลับจากการขโมยของ โอซามุได้เจอกับ **ยูริ** เด็กหญิงตัวน้อยที่อยู่ตัวคนเดียว เขาจึงตัดสินใจพาเธอกลับบ้านด้วย แม้ว่า **โนบุโยะ** ภรรยาของเขาจะไม่พอใจที่เขาพาเด็กที่ไหนไม่รู้มาอยู่อาศัยด้วย ถึงอย่างนั้นตัวเธอและรวมถึงสมาชิกคนอื่นๆ ในครอบครัวอย่าง **อากิ** หญิงสาวที่ทำอาชีพขายบริการ และ **คุณยายฮัตสึเอะ** ที่อยู่ได้ด้วยวิธีการรับเงินบำนาญของสามีที่เสียไปแล้วแต่ไม่ได้แต่งงาน ก็ดูแลเด็กหญิงคนนี้เป็นอย่างดี ถึงแม้พวกเขาจะเป็นครอบครัวเล็กๆ แต่พวกเขาก็เป็นครอบครัวที่มีความสุข

ว่าความเป็นจริงครอบครัวนี้มีความลับอันดำมืดบางอย่างที่ซ่อนอยู่ สมาชิกแต่ละคนไม่ได้มีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวกันทางสายเลือด ทุกคนล้วนเป็นเหยื่อของการถูกละเลย ทั้งถูกละเลยจากสังคม และจากคนในครอบครัวแท้ๆของตนเอง รวมกันกลายเป็นครอบครัวนี้ขึ้นมา แม้ไม่เกี่ยวพันกันทางสายเลือดแต่ความสัมพันธ์กลับลึกซึ้งกว่าครอบครัวแท้ๆเสียอีก พวกเขาได้ก้าวข้ามประโยคที่ว่า **เลือดข้นกว่าน้ำ** ไปเสียแล้ว

ภาพที่ 3.1.1 ภาพประกอบจากภาพยนตร์เรื่อง Shoplifters

โดยข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจจากเรื่องของ **ยูริ** เด็กผู้หญิงในเรื่องซึ่งถูกแม่แท้ๆปล่อยทิ้งไว้ ถึงขนาดที่ถูกครอบครัวของเหล่าตัวเอกในเรื่องพาตัวไป แม่แท้ๆของยูริไม่ได้ใส่ใจจะตามหาว่ายูริหายไปไหนแถมยังไม่แจ้งความลูกหายเสียด้วยซ้ำเพราะพวกเขาไม่ได้อยากจะเลี้ยงดูยูริเลยแม้แต่น้อย

3.2 Pippi Longstocking

เรื่องราวเกี่ยวกับสาวน้อยจอมพลังที่ชื่อว่า **ปีปปี** วัย 7 ขวบเธอเป็นเด็กตัวเล็กๆ ผมหงอกสีส้มมัดแกละสองข้าง ใส่เสื้อตัวใหญ่ รองเท้าคูใหญ่และถูกเท้ายาวถึงเข่าแถมยังคนละสีอีกด้วย เธอเป็นเด็กอารมณ์ดี ชุกชุน และช่างสงสัย และทุกอย่างล้วนน่าสนใจสำหรับเธอ

ปีปปีสามารถทำทุกอย่างได้ตามที่ใจต้องการ ไม่มีข้อแม้ กฎเกณฑ์ หรือข้อห้ามใดๆ เธอไม่ต้องไปโรงเรียน ไม่ต้องอาบน้ำแปรงฟันถ้าอารมณ์บ่จอย จะเข้านอนก็ไม่งงก็ได้ สามารถวิ่งเล่นบนหลังคา เธอชอบโยนไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานขามเล่นแตกกระจาย เธอชอบใช้แปรงขัดห้องน้ำมาตีไข่สำหรับทำคุกกี้ และใช้อ่างอาบน้ำเป็นที่นวดแป้ง มีหน้าซำเธอยังชอบทำอะไรเสีงๆ ที่คนธรรมดาอย่างเราๆดูแล้วรู้สึกว่ามันอันตรายเกินไป ปippiจึงเป็นหนังสือสำหรับเด็กที่เด็กไม่ควรดูตามลำพัง จะเกิดอะไรขึ้น ถ้าเด็กๆเห็นปippiกระโดดจากหลังคาแล้วตีลังกากลางข้างล่างโดยไม่เป็นอะไรเลย

แท้จริงแล้วปippi ก็ต้องการความรักจากพ่อและแม่มาก อยากกอดอยากคุย และอยู่ด้วยกันเหมือนครอบครัวคนอื่น ๆ แต่แม่แท้ๆของเธอตายไปตั้งแต่เธอจำความไม่ได้ ส่วนพ่อก็เป็นกัปตันอยู่แต่ในทะเล นานทีปีหนถึงจะกลับมาเยี่ยมเธอ แต่เธอก็ไม่ได้จมปลักอยู่กับความโศกเศร้าที่เรียกหาแต่รักจนไม่เป็นอันทำอะไร เธอรู้จักสร้างภูมิคุ้มกันให้ตัวเองอยู่อย่างมีความสุขได้เป็นอย่างดี ทั้งที่จริงแล้วการกระทำของเธอก็ส่งผลให้พวกผู้ใหญ่เกิดความเดือดร้อนด้วย

ภาพที่ 3.2.1 ภาพประกอบจากเรื่อง Pippi Longstocking (1969) เวอร์ชันซีรีส์โทรทัศน์

Pippi longstocking แต่งโดยนักเขียนหนังสือเด็กชื่อดังผู้ล่วงลับ **Astrid Lindgren** ชาวสวีเดน เขาแต่งเรื่องนี้ขณะที่ลูกสาวของเธอป่วยต้องนอนพักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล เธอเล่าเรื่องให้ลูกสาวฟังไปเรื่อยๆ จนในที่สุดเธอก็ได้รวบรวมเป็นเรื่องยาวและส่งให้โรงพิมพ์จนกลายเป็นวรรณกรรมสำหรับเด็กระดับโลก

ภาพที่ 3.2.2 ภาพประกอบจากเรื่อง Pippi Longstocking

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจในการนำตัวละคร ปีปี้ มาสร้างเป็น ถึงถึง เด็กสาวในภาพยนตร์ของ ข้าพเจ้า สืบเนื่องจากการกระทำที่ปีปี้ทำนั้นมักสร้างความเป็นห่วงให้กับผู้ใหญ่ เช่นการที่เธอปีนป่ายโลดโผนไป มานั้นมันก็อันตรายสำหรับตัวเธอเองทำให้พวกผู้ใหญ่เป็นห่วง หรือแม้แต่การที่เธอเหมาขนมจากร้านขนมมา แจกให้เด็กๆในเมืองกินแบบไม่อันจนอาจทำให้เด็กๆในเมืองฟันผุ การกระทำเหล่านั้นล้วนอาจเป็นการเรียกร้อง ความสนใจของปีปี้เช่นเดียวกับ ถึงถึง ในภาพยนตร์สั้นของข้าพเจ้าที่ลึกลับแล้วหลายๆการกระทำคือการเรียกร้อง ความสนใจจากแม่ของเธอ

3.3 Barney and friends

บาร์นี่คือตัวละครมาสคอตไดโนเสาร์ T-rex สีม่วงที่มีนิสัยน่ารัก เป็นมิตร ชี้เล่นและมองโลกในแง่ดี เป็นรายการที่ถือกำเนิดขึ้นในปี 1987 จากจินตนาการของ อดีตคุณครูที่ชื่อ **Sheryl Leach** โดยคาดหวังที่อยากจะเห็นการ์ตูนสำหรับเด็กเล็ก ที่ช่วยเสริมสร้างจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ สอดแทรกแง่คิด และให้ความสนุกแก่เด็กๆ

ภาพที่ 3.3.1 ภาพประกอบจากซีรีส์โทรทัศน์เรื่อง Barney and Friends

ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจในการนำตัวละครบาร์นี่มาสร้างเป็น เท็ดดี ตัวละครมาสคอตในภาพยนตร์ของข้าพเจ้า

3.4 A Ghost Story (2017)

ภาพยนตร์จากค่าย A24 ที่กำกับโดย **David Lowery** ผู้กำกับชาวอเมริกัน เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับคู่สามีภรรยาในบ้านชานเมือง ที่เมื่ออยู่ๆ อุบัติเหตุก็พรากชีวิตตัวสามีไปอย่างกะทันหัน จนเขากลายมาเป็นผีที่สิงอยู่กับบ้าน ฝ้าดูชีวิตและกาลเวลาเคลื่อนคล้อยไหลผ่านไป โดยที่เขาไม่อาจกอบโกยหรือทำอะไรได้มาก

ภาพที่ 3.4.1 ภาพประกอบจากภาพยนตร์เรื่อง A Ghost Story

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความโดดเด่นและน่าชื่นชมเป็นพิเศษของ A Ghost Story อยู่ที่การคุมองค์ประกอบที่ประหลาดและน่าขนองอย่างผีใต้ผ้าขาวที่เดินเข้าทับบรรยากาศจริงจังของหนัง หรือจะเป็นการปล่อยให้คนดูต้องไปกับการดำเนินเรื่องอย่างเชื่องช้าแต่ถ่ายทอดความรู้สึกออกมาได้มากมาย อย่างเช่นในฉากอันเลื่องชื่อฉากหนึ่งที่จอบ้างภาพเป็นเวลาเกือบ 5 นาที อยู่ที่ตัวละครของ รุณีย์ มารา ผู้เป็นภรรยา ซึ่งกำลังตะบี่ตะบันกินพายทั้งถาด ข้าพเจ้ามองว่าแม้ตัวละครจะแค่นั่งกินพายอย่างเดียว แต่มันกลับดึงอารมณ์และถ่ายทอดความรู้สึกฟูมฟายของภรรยาที่เสียสามีไปอย่างกระแทกกระทั้นออกมาได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 3.4.2 ภาพประกอบจากภาพยนตร์เรื่อง A Ghost Story ฉากกินพายทั้งถาด

ข้าพเจ้าจึงอยากนำเทคนิคการจัดองค์ประกอบของภาพและวิธีการดำเนินเรื่องมาใช้ในภาพยนตร์สั้นของข้าพเจ้าเพื่อดึงอารมณ์ของตัวละคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

3.1 ประเด็นของเรื่อง (Theme)

การถูกปล่อยปละละเลยจากพ่อแม่ และโรคฝันกลางวันในเด็ก

3.2 ประโยคขาย (Log Line)

เด็กสาวผู้ถูกผู้เป็นแม่ปล่อยปละละเลยจนเป็นโรคเพื่อนฝัน เธอมักจินตนาการว่ามาแสดงในรายการทีวีที่เธอชอบดูมีตัวตนจริงๆและมาดูแลแทนแม่แท้ๆ นานวันเข้าก็ทำให้เธอแยกแยะมันออกจากความจริงไม่ได้ ทำให้เกิดปัญหาต่อตัวเธอเอง

3.3 เรื่องย่อ (Synopsis)

เรื่องราวของ ถึงถึง เด็กสาวผู้ชอบเพื่อนฝันและโหยหาในความรัก เพราะแม่แท้ๆไม่เคยใส่ใจในการเลี้ยงดูเธอเลย ถึงถึงชอบดูรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กเรื่อง “Teddy and friends“ ซึ่งเป็นรายการที่ใช้คนใส่ชุดมาแสดงเหมือนมีมาแสดง เธออยากจะเป็นเพื่อนกับ Teddy มาแสดงเหมือนตัวเอกของเรื่องมาตลอด จนกระทั่ง Teddy ได้โผล่มาเล่นกับถึงถึง ใช้เวลาอยู่กับถึงถึง เลี้ยงดูเธอเป็นอย่างดีซึ่งอาจจะดีกว่าแม่แท้ๆเสียด้วยซ้ำ แต่แท้จริงแล้วเจ้า Teddy ที่มาใช้ชีวิตอยู่กับเธอนั้นก็เป็นเพียงสิ่งที่ถึงถึงจินตนาการขึ้นมาเองเพราะมันเป็นสิ่งที่ถึงถึงต้องการได้รับจากแม่แท้ๆแต่ไม่เคยได้ นานวันเข้าถึงถึงก็ไม่สามารถแยกแยะภาพในจินตนาการกับความจริงได้อีกต่อไปและภาพในจินตนาการก็พาให้เธอทำสิ่งที่ไม่ดีต่อตัวเธออีกด้วย

3.4 โครงการขยาย (Treatment)

ถึงถึงกำลังนั่งดูรายการทีวีมาตลอดเรื่อง “Teddy and friends” พร้อมกับที่เล่นตุ๊กตาหมีไปด้วย เธอหันไปมองแม่ที่กำลังคุยโทรศัพท์ของเธอสลับกับจอบทีวี สักพักจึงลุกไปบอกแม่ว่าหิวแล้ว แม่ของเธอได้ยิน บอกปิดด้วยความรำคาญว่าให้ไปนั่งเล่นตรงที่เดิมก่อน เดี่ยวเธอจะหาข้าวให้กินที่หลัง ถึงถึงจึงกลับมานั่งเล่นที่เดิม

ในขณะที่ถึงถึงนั่งเล่นอยู่นั้น เท็ดดี มาตลอดตัวละครหลักจากรายการทีวีที่ถึงถึงชอบดูก็มาเล่นเป็นเพื่อน ทั้งสองเล่นกันจนเวลาผ่านไปเป็นชั่วโมง แม่ของถึงถึงจึงหยุดคุยโทรศัพท์แล้วเดินไปเปิดตู้เย็นหยิบถุงกับข้าวที่เหลือๆออกมาอุ่นในไมโครเวฟแล้วเดินไปอาบน้ำ ระหว่างนั้นถึงถึงที่กำลังนั่งเล่นอยู่กับเท็ดดีก็พากันไปเล่นอย่างอื่น เริ่มจากการเล่นเครื่องสำอางของแม่ถึงถึง เล่นจนเลอะหน้าเลอะโต๊ะ สักพักแม่ของถึงถึงก็เรียกให้เธอไปกินข้าว ถึงถึงจึงเดินไปตรงโต๊ะกินข้าว แม่ของเธอเห็นหน้าเธอเลอะเครื่องสำอางก็ตกใจ เธอมีสีหน้าที่หงุดหงิด เพราะเครื่องสำอางที่ถึงถึงเอาไปเล่นบางชิ้นก็มีราคาแพง ถึงถึงจึงโดนบ่น ก่อนที่แม่ของเธอจะบอกว่าเธอจะออกไปทำธุระข้างนอก ให้ถึงถึงอยู่บ้านและทำตัวดีๆและยังบอกให้เธอล้างหน้าเลอะๆออกด้วย พุดจบเธอก็เดินออกจากบ้านไป ถึงถึงจึงเดินไปล้างหน้าแล้วไปนั่งที่โต๊ะกินข้าวจนเมื่อเห็นข้าวในงานที่แม่อุ่นไว้ให้ มันเป็นข้าวกับผัดผักชีตๆที่หน้าตาไม่น่ากิน ถึงถึงมีสีหน้าอ้อๆ จู่ๆเท็ดดีก็เลื่อนจานข้าวกับผักออกแล้ววางข้าวไข่เจียวที่มีซอสมะเขือเทศบีบมาเป็นรูปหมีมาแทนที่ตรงหน้าถึงถึง เธอเห็นข้าวไข่เจียวจานนั้นก็หันไปมองหน้าเท็ดดีแล้วยิ้ม แล้วเธอก็ตักข้าวไข่เจียวเข้าปาก กิก!! เสียงฟันของถึงถึงแตก ทำให้เธอเจ็บฟันจนไม่อยากจะกินข้าวต่อ จึงวางข้าวทั้งสองจานทิ้งไว้บนโต๊ะแล้วไปเล่นกับเท็ดดีต่อ จนกระทั่งฟ้ามืด แม่ของถึงถึงก็กลับมาเห็นว่าถึงถึงนั่งเล่นอยู่คนเดียว เธอไม่ได้สนใจอะไร เดินไปทำท่าจะหยิบน้ำในตู้เย็น แต่ก็หันไปเห็นข้าวที่อุ่นไว้ให้ถึงถึงกินยังไม่ได้ถูกแตะเลยแม้แต่น้อย จึงหยิบจานแล้วเดินไปหาถึงถึงแล้วถามว่าไม่ได้กินข้าวหรือ ไหนบอกว่าหิว ถึงถึงก็ตอบกลับว่าเธอกินไข่เจียวที่เท็ดดีทำให้แล้ว แม่ของเธอก็คิดว่าถึงถึงคงจะทำข้าวไข่เจียวกินเอง จึงไม่ได้สนใจอะไร เดินกลับเข้าครัวไปเทข้าวทิ้งแล้วไปหยิบน้ำในตู้เย็น ก็เหลือบไปเห็นว่าไข่ในตู้เย็นยังอยู่ครบ ไม่ได้ถูกใช้เลยซักฟอง เธอก็มีสีหน้าที่สับสนกว่าเดิม

ย้อนกลับไปตอนที่ถึงถึงกำลังจะกินข้าว พอถึงถึงล้างหน้าเสร็จเธอก็เดินไปเลือกชิ้นส่วนเลโก้ที่วางกองไว้ที่พื้นหน้าทีวี เธอหยิบเฉพาะสีขาว สีเหลือง และสีแดง แล้วเดินไปที่ครัว หยิบจานสำหรับเด็กและช้อนส้อมออกมาวางไว้ที่โต๊ะ เธอค่อยๆใส่เลโก้ที่หยิบมาลงไปในจาน โดยเริ่มจากสีขาวปูพื้น ตามด้วยสีเหลืองทับลงไป และวางสีแดงไปด้านบนสุดเล็กน้อย เอนั่งลงแล้วมองจานที่เต็มไปด้วยเลโก้ ซึ่งในสายตาของเธอมันเป็นข้าวไข่เจียวไปแล้ว เธอหันไปมองอากาศ(เท็ดดี)ก่อนที่จะยิ้มดีใจ ตัดกลับมาที่ปัจจุบัน แม่ถึงถึงที่กำลังมองข้าวไข่เจียวในงานด้วยสีหน้าสับสนมากๆสลับกับหันไปมองถึงถึงที่กำลังนั่งเล่นอยู่คนเดียวแต่เล่นราวกับมีคนเล่นด้วย เธอกำลังจะเดินไปหาถึงถึง แต่ก็เผลอไปเหยียบชิ้นส่วนเลโก้แตกๆที่ตกอยู่บนพื้น เธอกุมเท้าด้วยความเจ็บปวด เมื่อหายเจ็บจึงหันไปสนใจถึงถึง ถึงถึงเล่นคนเดียวในสภาพหันหลังให้แม่ แต่มีเสียงกร๊กรๆดังมาจากถึงถึง เธอสงสัยจึงเดินเข้าไปใกล้ถึงถึง ถึงถึงไม่ได้หันมาจนกระทั่งแม่เข้าไปจับไหล่ให้หันมา จึงเห็นว่าถึงถึงเคี้ยวเลโก้อยู่เต็มปาก

3.5 ตัวละครหลัก (Main Characters)

1.เท็ดดี้ (Teddy) ตัวละครมาสคอตจากรายการทีวี มีนิสัยขี้เล่น ใจดี มองโลกในแง่ดี ชอบช่วยเหลือเด็กๆ

ภาพที่ 3.5.1 Reference เท็ดดี้ที่ข้าพเจ้าต้องการ

2.ถึงถึง (Ting-Ting) เด็กหญิงวัย 8 ขวบชอบจินตนาการภาพว่าตัวเองได้รับความรัก ร่าเริงเมื่ออยู่กับเท็ดดี้ แต่เฉยชา ไม่นินตียินร้ายเมื่ออยู่กับความจริง

ภาพที่ 3.5.2 Reference ถึงถึงที่ข้าพเจ้าต้องการ

3.แม่ถึงถึง (Ting-Ting's mom) สาววัย 29 ปีผู้เป็นแม่แท้ๆของถึงถึง เป็นคนขี้รำคาญ ไม่ชอบเรื่องจุกจิก เธอมักจะปล่อยให้ถึงถึงเล่นอยู่คนเดียวเสมอ

ภาพที่ 3.5.3 Reference แม่ถึงถึงที่ข้าพเจ้าต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 บทภาพยนตร์ (Screenplay)

ดราฟต์แรก

รายการทีวี “Teddy and friends”

เท็ดดี้ มาสคอตหมี่ในรายการทีวี กำลังเล่นอยู่กับเด็กๆอย่างสนุกสนาน แต่เขาก็หันไปเห็นเด็กคนหนึ่งที่ไม่ได้มีเด็กคนอื่นชวนเล่นด้วยเพราะเป็นคนหน้าบึ้งจนเพื่อนไม่กล้าแม่แต่จะคุยด้วย เท็ดดี้จึงบอกให้เด็กๆคนอื่นลองชวนเด็กหน้าบึ้งเล่นดูก่อนแล้วจึงค่อยตัดสินว่าเด็กคนนั้นไม่เป็นมิตรจริงหรือไม่

เด็กคนหนึ่ง

ทำไมเท็ดดี้ถึงได้พยายามจะช่วยเหลือเด็กหน้าบึ้งล่ะ

เท็ดดี้

ก็เพราะว่า "Teddy will never leave kids!!"

INT./บ้านถึงถึง/D.

ถึงถึง เด็กสาววัย 8 ขวบ กำลังนั่งดูรายการ “Teddy and friends” บนพื้นหน้าทีวี ระหว่างที่นั่งดูเธอก็หันไปมองแม่ของตนเองสลับกับดูทีวี แม่ของถึงถึงเอาแต่นั่งคุยโทรศัพท์กับเพื่อน ไม่ได้หันมาสนใจเธอเลยแม้แต่น้อย ถึงถึงหยิบตุ๊กตาหมี่มาเล่นแบบเหงาๆ เล่นในลักษณะเดิมซ้ำๆไปมา พร้อมกับยังดูทีวีอยู่ สักพักเธอก็ลุกขึ้นแล้วเดินไปหาแม่

ถึงถึง

“แม่...หนูหิวข้าว”

แม่ของถึงถึงที่กำลังคุยโทรศัพท์มีสีหน้ารำคาญเล็กน้อย

แม่ของถึงถึง

“อืมมม! ไปเล่นตรงนั้นก่อน เดี่ยวหาอะไรให้กิน”

ถึงถึงเดินกลับไปนั่งเล่นที่เดิมในขณะที่รายการ Teddy and friends ฉายใกล้จบพอดี ถึงถึงหันไปมองทีวี (รายการทีวี “Teddy and friends”)

เด็กคนอื่นๆพร้อมกับเท็ดดี้มาชวนเด็กหน้าบึ้งที่นั่งหลบอยู่คนเดียวไปเล่นด้วย เด็กหน้าบึ้งยิ้มกว้างดีใจ และลุกไปเล่นกับเพื่อนๆ เด็กๆและเท็ดดี้ได้เล่นกันอย่างสนุกสนาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เท็ดดี้กับเด็กๆ

“Teddy will never leave kids!!”

แล้วรายการก็จบลง

จู่ๆเท็ดดี้ซึ่งก็คือมาสคอตในรายการทีวีก็ออกมาเล่นกับถึงถึงด้วย อย่างแรกที่ทั้งสองเล่นด้วยกันก็คือต่อ
เลโก้ พร้อมกับเล่นตุ๊กตาหมีไปด้วย เธอนั่งเล่นอยู่นานพอสมควรจนเวลาผ่านไปเป็นชั่วโมง

แม่ของถึงถึง

“เออๆ อีกแป๊บเดียวเจอกัน”

แม่ของถึงถึงวางโทรศัพท์แล้วลุกไปเปิดตู้เย็นที่มีไข่เต็มช่องเก็บไข่ตรงประตูตู้เย็น เธอหยิบถุงกับข้าว
เหลือๆออกมาเทใส่จาน เอาไปอุ่นในไมโครเวฟ แล้วเดินไปอาบน้ำ
ถึงถึงกับเท็ดดี้ที่กำลังนั่งเล่นอยู่ที่เดิมก็พากันไปเล่นอย่างอื่น โดยเริ่มจากเครื่องสำอางของแม่
ถึงถึงหยิบลิปสติกของแม่มาทาอย่างทุลักทุเลจนปากเลอะเทอะ ลิปสติกก็ละลาย และเธอก็ยังหยิบ
เครื่องสำอางอื่นๆมาเล่นด้วย
ในตอนนั้นแม่ของถึงถึงก็เอาข้าวที่อุ่นเมื่อสักครู่มาวางไว้บนโต๊ะ

แม่ของถึงถึง

“ถึงถึง มากินข้าว”

ถึงถึงได้ยินก็เดินไปที่โต๊ะกินข้าว แม่ของถึงถึงเห็นหน้าถึงถึงที่เปื้อนเครื่องสำอางก็พูดขึ้นว่า

แม่ของถึงถึง

“ทำไมหน้าและแขนนั้น เอาเครื่องสำอางแม่มาเล่นหรือ”

ถึงถึงไม่พูดอะไร แม่ของเธอเดินไปดูโต๊ะเครื่องสำอางของตัวเองแล้วหยิบลิปแท่งที่ถึงถึงเล่นขึ้นมาดู เธอมี
สีหน้าหงุดหงิดเล็กน้อย

แม่ของถึงถึง

“มันแพงมากนะ แล้วดู เล่นซะเลอะไปหมด ใครจะกล้าใช้ต่อ เหน้อ...”

“แม่จะไปธุระข้างนอก กินข้าวซะแล้วก็อยู่บ้านดีๆละกัน”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่ของถึงถึงเดินออกจากบ้านไป

ถึงถึงเดินไปล้างหน้าล้างตาเพื่อเอาเครื่องสำอางและๆออกจากหน้าแล้วจึงเดินมากินข้าวที่แม่เตรียมไว้ให้บนโต๊ะ ถึงถึงนั่งลงบนเก้าอี้ เห็นจานข้าวที่แม่อุ่นให้ มันเป็นข้าวกับผัดผักซี๊ดๆที่ไม่น่ากินในสายตาเด็ก ถึงถึงทำหน้าที่ จู๋ๆเท็ดดี้ก็เอามือยื่นมาปลักจานข้าวซี๊ดๆออกไป แล้วเอาจานข้าวไข่เจียวที่บีบซอสมะเขือเทศเป็นรูปหมีมาวางไว้บนโต๊ะกินข้าวตรงหน้าถึงถึงแทน เธอหันไปมองเท็ดดี้และยิ้มดีใจ แล้วเธอก็ตักข้าวไข่เจียวเข้าปากไปคำแรกก็มีเสียง กิก!!

ถึงถึง

“โอ๊ย!”

ถึงถึงฟันแตกมีเลือดไหลออกเล็กน้อยที่มุมปาก

เธอเจ็บฟันจนไม่อยากจะกินอะไรต่อก็เลยวางข้าวทิ้งไว้บนโต๊ะ แล้วไปเล่นกับเท็ดดี้ต่อ

INT./บ้านถึงถึง/N.

แม่ของถึงถึงกลับบ้านมา

เธอเห็นถึงถึงนั่งเล่นคนเดียวก็ไม่ได้สนใจลูก จึงเดินไปทำท่าจะเปิดตู้เย็น แต่ก็หันไปเห็นข้าวที่ตัวเองเวฟให้ถึงถึงยังไม่ถูกแตะแม้แต่หน่อย เธอหยิบจานข้าวแล้วเดินไปหาถึงถึงที่กำลังนั่งเล่นอยู่ที่พื้น

แม่ของถึงถึง

“ถึง ไม่ได้กินข้าวหรือ ไหนบอกว่าหิว”

ถึงถึงไม่ได้สนใจเพราะกำลังจดจ่ออยู่กับการเล่นกับเท็ดดี้อยู่ทำให้ไม่ได้ยินที่แม่เรียก

แม่ถึงถึงมีสีหน้างุนงงปนหงุดหงิด เธอเดินไปจับไหล่ถึงถึงแล้วพูดว่า

แม่ของถึงถึง

“นี่! ข้าวนะ ไม่กินหรือ ไหนบอกว่าหิวไง”

ถึงถึง

“หนูกินไข่เจียวที่คุณหมีทำไปแล้ว!”

แม่ถึงถึงเห็นว่ามุมปากถึงถึงมีคราบเลือดนิดหน่อย เธอมีสีหน้าที่งุนงงกว่าเดิม

แม่ของถึงถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ทำกินเองหรือ”

ถึงถึงสายหน้าปฎิเสธ

ถึงถึง

“หนูเปิดไฟบนเตาไม่เป็นด้วยซ้ำ”

แม่ถึงถึงมีสีหน้าหงุดหงิดและสับสน เธอเดินไปที่ครัวเพื่อเอาข้าวในจานไปเททิ้ง แล้วเดินไปที่ตู้เย็นเพื่อที่จะหยิบน้ำกิน เธอเหลือบไปเห็นว่าไขในตู้เย็นยังอยู่ครบ ไม่ได้ถูกใช้เลยซักฟอง และเธอก็หันไปมองที่โต๊ะกินข้าว

INT./บ้านถึงถึง/D.(ย้อนไปตอนที่ถึงถึงกินไข่เจียว)

หลังจากที่ถึงถึงล้างหน้าเอาเครื่องสำอางค์ออก ถึงถึงก็เดินมาเลือกตัวต่อเลโก้ที่วางกองอยู่บนพื้น เธอหยิบไปเฉพาะสีขาว สีเหลืองและสีแดง แล้วจึงเดินไปหยิบจานสำหรับเด็กและช้อนส้อมมาวางไว้บนโต๊ะกินข้าว เธอค่อยๆวางเลโก้ที่ตัวเองแยกมาไว้ในจานโดยวางสีขาวลงไปก่อนจนคลุมพื้นจาน ตามด้วยสีเหลืองโปะทับบนสีขาว ตามด้วยสีแดงอีกเล็กน้อย เธอนั่งลงมองจานข้าวเลโก้ ในสายตาของเธอข้าวเลโก้กลายเป็นข้าวไข่เจียว แล้วถึงถึงก็หันไปมองอากาศข้างๆแล้วยิ้มดีใจ(หันไปมองที่เตดีดีเพราะคิดว่าเตดีดีทำไข่เจียวให้)

INT/บ้านถึงถึง/N.(ปัจจุบัน)

แม่ของถึงถึงที่ยืนมองงานที่เต็มไปด้วยเลโก้ด้วยสีหน้าหงุดหงิด สับสน เธอกำลังจะเดินไปหาถึงถึงแต่ก็ก้าวเข้าไปเหยียบชิ้นส่วนเลโก้ที่แตกตกอยู่บนพื้น

แม่ของถึงถึง

โธ่!!

เธอกุมเท้าตัวเองด้วยความเจ็บในขณะที่หันไปมองไปถึงถึงที่กำลังเล่นคนเดียวอย่างสนุกสนาน(ถึงถึงคิดว่าเล่นกับเตดีดีอยู่)

ตราประทับสุดท้าย ที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCENE 1: ภายนอก/รายการทีวี “TEDDY AND FRIENDS”/กลางวัน

เท็ดดี้ มาสคอตหมีในรายการทีวี ผู้มีนิสัยเป็นมิตรและคอยช่วยเหลือเด็กๆ อยู่เสมอ เขากำลังเล่นอยู่กับกลุ่มเด็กๆ ซึ่งก็คือ **โลลา** เด็กสาวอายุ 12 ปี พี่ใหญ่ของกลุ่ม **มินนี่** เด็กสาวอายุ 9 ขวบ และเด็กคนอื่นๆ ในขณะนั้นเท็ดดี้ก็หันไปเห็นเด็กคนหนึ่งซึ่งก็คือ **ทิม** เด็กชายตัวเล็กวัย 8 ขวบที่ทำหน้าบึ้งตลอดเวลา กำลังนั่งอยู่คนเดียวโดยที่สายตามองมาที่เท็ดดี้และกลุ่มเด็กๆ ที่กำลังต่อเล่นกันอย่างสนุกสนาน

เท็ดดี้

“มินนี่.. ทำไม ไม่มีใครชวนทิมมาเล่นด้วยกันล่ะ”

มินนี่

“ก็ทิมชอบทำหน้าบึ้งตลอดเวลา พวกเราก็เลยคิดว่า
ทิมไม่อยากเล่นกับพวกเราอะลิ”

เด็กคนอื่นๆ (ยกเว้นโลลา)

“ช่วยยยยย”

เท็ดดี้เกาหัวด้วยความสงสัยแล้วเดินไปหาทิม เขาใช้สองมือจับที่หน้าของทิมแล้วพยายามใช้นิ้วดึงมุมปากของทิมให้ยิ้ม แต่เมื่อปล่อย ทิมก็กลับมาหน้าบึ้งตามเดิม

มินนี่

“ทำไมเท็ดดี้ต้องพยายามช่วยเด็กหน้าบึ้งอย่างทิม
ด้วยนะ”

โลลา

[โลลาพูดพลางยิ้มให้กับเด็ก
คนอื่นๆ]

“เพราะ Teddy will never leave kids ยังไงล่ะ”

SCENE 2: ภายใน/บ้านถึงถึง/กลางวัน

ถึงถึง เด็กสาววัย 8 ขวบ กำลังนั่งดูรายการ “Teddy and friends” บนพื้นหน้าทีวี ระหว่างที่นั่งดูเธอก็หันไปมองแม่ของตนเองสลับกับดูทีวี แม่ของถึงถึงกำลังนั่งคุยโทรศัพท์กับเพื่อนของเธอ

แม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ “ถึงอะหรือ” ที่... ก็ไม่ได้วางแผนอะไรมาหรือถูกเอาหน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันๆมันก็นั่งดูแต่ทีวีแหละไม่ได้ลำบากอะไร”

แม่ของถึงถึงพูดกับเพื่อนพลาบองไปที่ถึงถึงที่กำลังเล่นกับตุ๊กตาทามมี่อยู่หน้าทีวี

[เสียงท่องร้องของถึงถึง]

ถึงถึง

[ถึงถึงตะโกนบอกแม่ โดยที่

สายตายังจดจ้องอยู่กับ

รายการทีวี]

“แม่...หนูหิวข้าว”

แม่ของถึงถึงไม่ได้ยินเพราะกำลังคุยโทรศัพท์ ถึงถึงก็ยังคงนั่งดูทีวีพร้อมกับเล่นตุ๊กตาทามมี่ของเธอ

(ในรายการทีวี “Teddy and friends”) เท็ดดี้จูงมือทิมที่ยังคงหน้าบึ้งมาที่กลุ่มเด็กๆ

เท็ดดี้

“เด็กๆ ทิมมีอะไรจะพูดล่ะ”

ทิมมีท่าทางอ้าอึ้ง ปากสั่นและพยายามจะพูดอะไรบางอย่าง

ไลลา

“อยากเล่นด้วยกันมั๊ย”

ทิมอ้าอึ้งไปสักพักก่อนจะพยักหน้าตกลง ไลลาจึงกระเียบให้ทิมนั่งด้วย ทิมนั่งเล่นกับคนอื่นๆ โดยที่หน้าบึ้งอยู่ ลูๆไลลาก็ยื่นตัวต่อเลโก้ที่ต่อเป็นบ้านให้ทิมดู ทิมยิ้มกว้างออกมาด้วยความที่

ทิม

“โห! ต่อเก่งจังเลย”

มินนี่

“อ้าว ทิมก็ยิ้มเป็นนี่นา”

[เด็กๆในกลุ่มหัวเราะ]

เท็ดดี้

“ก็เพราะไม่มีใครชวนทิมเล่นเลย ทิมถึงได้หน้าบึ้ง

ตลอดเวลาไงล่ะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทิม

[ทิมยิ้มและหันมามองเท็ดดี้]

“ขอบคุณนะเท็ดดี้”

เท็ดดี้

“ไม่เป็นไร นั่นก็เพราะว่า *Teddy will never leave kids!!* ยังไงล่ะ”

รายการจบลง ถึงถึงลูกไปปิดทีวีแล้วเดินไปหาแม่ที่กำลังคุยโทรศัพท์

ถึงถึง

“แม่...หนูหิวข้าว”

แม่

“อืมมม! ไปเล่นตรงนั้นก่อน เดี่ยวหาอะไรให้กิน”

แม่ของถึงถึงยังคงคุยโทรศัพท์ต่อ ถึงถึงจึงเดินกลับไปนั่งเล่นของเล่นที่พื้นตามเดิมจู่ๆเท็ดดี้ซึ่งก็คือมาสคอตในรายการทีวีก็ออกมาเล่นกับถึงถึงด้วย อย่างแรกที่ทั้งสองเล่นด้วยกันก็คือต่อเลโก้ พร้อมกับเล่นตุ๊กตาหมีไปด้วย เธอนั่งเล่นอยู่นานพอสมควรจนเวลาผ่านไปเป็นชั่วโมง

แม่

“อ้อ อีกแป๊บเจอกัน”

แม่ของถึงถึงวางโทรศัพท์แล้วลูกไปเปิดตู้เย็นที่มีไข่เต็มช่องเก็บไข่ตรงประตูตู้เย็น เธอหยิบถุงกับข้าว

เหลือๆออกมาใส่จานแล้วเอาไปอุ่นในไมโครเวฟ แล้วเดินไปหยิบผ้าเช็ดตัวเพื่อที่จะไปอาบน้ำ

ถึงถึงกับเท็ดดี้ที่กำลังนั่งเล่นตุ๊กตาหมีและเลโก้ด้วยกันสักพักหนึ่งจากนั้นทั้งคู่ก็ลุกไปที่หน้าโต๊ะเครื่องสำอางค์ของแม่ ถึงถึงหยิบลิปสติคของแม่มาทาอย่างทุลักทุเลจนปากเลอะเทอะ ลิปสติคก็เลอะ และก็หยิบเครื่องสำอางอื่นๆมาเล่นด้วย

ขณะเดียวกันแม่ของถึงถึงกำลังเอาข้าวที่อุ่นเมื่อสักครู่มาวางไว้บนโต๊ะ

แม่

“ถึงถึง มากินข้าว”

ถึงถึงได้ยืนก็เดินไปที่โต๊ะกินข้าว แม่ของถึงถึงเห็นหน้าถึงถึงที่เปื้อนเครื่องสำอาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่

“ทำไมหน้าและแบบนี้ เอามาเครื่องสำอางแม่มาเล่น
หรือ”

ถึงถึงไม่พูดอะไร แม่ของเธอเดินไปดูโต๊ะเครื่องสำอางของตัวเองแล้วหยิบลิปแท่งที่ถึงถึงเล่น
ขึ้นมาดู เธอทำสีหน้าหงุดหงิดเล็กน้อย

แม่

“มันแพงมากนะ แล้วเล่นซะเลยไปหมด ใครจะกล้า
ใช้ต่อ”

[เงียบ ไม่มีใครพูดอะไร]

“แม่จะไปธุระข้างนอก กินข้าว แล้วก็อยู่บ้านดีๆละ
กัน”

“แล้วก็ล้างหน้าออกด้วยนะ”

แม่ของถึงถึงเดินออกจากบ้านไป

ถึงถึงเดินไปล้างหน้าล้างตาเพื่อเอาเครื่องสำอางและๆออกจากหน้าแล้วจึงเดินมากินข้าวที่แม่
เตรียมไว้ให้บนโต๊ะ ถึงถึงนั่งลงบนเก้าอี้ เห็นจานข้าวที่แม่อุ่นให้ มันเป็นข้าวกับผัดผักซีตๆ ถึงถึง
ก็ทำหน้าอึ้ง จู่ๆที่ตึกก็เลื่อนจานข้าวซีตๆออกไป แล้วเอาจานข้าวไข่เจียวที่บิบซอสมะเขือเทศ
เป็นรูปหมีมาวางไว้บนโต๊ะกินข้าวตรงหน้าถึงถึงแทน เธอหันไปมองที่ตึกและยิ้มดีใจ แล้วเธอก็
ตักข้าวไข่เจียวเข้าปากไปคำแรกก็มีเสียง กิก!!

ถึงถึง

“โอย!”

ถึงถึงฟันแตก มีเลือดไหลออกเล็กน้อยที่มุมปาก เธอเจ็บฟันจนไม่ยอมกินอะไรต่อจึงวางข้าว
ทิ้งไว้บนโต๊ะ แล้วไปเล่นกับที่ตึกต่อไป

SCENE 3: ภายใน/บ้านถึงถึง/กลางคืน

แม่ของถึงถึงกลับบ้านมา

เธอเห็นถึงถึงนั่งเล่นคนเดียวก็ไม่ได้สนใจลูก เธอเดินไปทำท่าจะเปิดตู้เย็น แต่ก็หันไปเห็นข้าวที่
ตัวเองเวฟให้ถึงถึงยังไม่ถูกแตะแม้แต่หน่อย เธอหยิบจานข้าวแล้วเดินไปหาถึงถึงที่กำลังนั่งเล่น
อยู่ที่พื้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่

“ถึง ไม่ได้กินข้าวหรือ ไหนบอกว่าหิว”

ถึงถึงไม่ได้ยินที่แม่พูดเพราะกำลังจจดจ่ออยู่กับการเล่นกับเท็ตตี้

แม่ถึงถึงทำสีหน้างุนงงปนหงุดหงิด เธอเดินไปจับไหล่ถึงถึง

แม่

“นี่! ข้าวล่ะ ไม่ได้กินหรือ ไหนบอกว่าหิวไง”

ถึงถึง

“หนูกินไข่เจียวที่คุณหมี้ทำไปแล้ว!”

แม่ถึงถึงเห็นว่ามุ่มปากถึงถึงมีคราบเลือดนิดหน่อย เธอมีสีหน้าที่งุนงงกว่าเดิม

แม่ของถึงถึง

“ทำกินเองหรือ”

ถึงถึงส่ายหน้าปฏิเสธ

แม่ถึงถึงมีสีหน้างุนงงและสับสน เธอเดินไปที่ครัวแล้วเอาข้าวในจานไปเททิ้งใส่ถังขยะ วางจานเปล่าไว้ในอ่างล้างจาน แล้วเดินไปที่ตู้เย็นเพื่อที่จะหยิบน้ำกิน เธอเหลือบไปเห็นว่าไข่ในตู้เย็นยังอยู่ครบ ไม่ได้ถูกใช้เลยซักฟอง และเธอก็หันไปมองที่โต๊ะกินข้าว

SCENE 4: ย้อนไปตอนที่ถึงถึงกินไข่เจียว/ภายใน/บ้านถึงถึง/กลางวัน

หลังจากที่ถึงถึงล้างหน้าเอาเครื่องสำอางออก เธอก็เดินมาเลือกตัวต่อเลโก้ที่วางกองอยู่บนพื้น เธอหยิบไปเฉพาะสีขาว สีเหลืองและสีแดง แล้วเดินไปหยิบจานสำหรับเด็กและช้อนส้อมมาวางไว้บนโต๊ะกินข้าว เธอค่อยๆวางเลโก้ที่ตัวเองแยกมาไว้ในจานโดยวางสีขาวลงไปก่อนจนคลุมพื้นจาน ตามด้วยสีเหลืองโปะทับบนสีขาว ตามด้วยสีแดงอีกเล็กน้อย เธอนั่งลงมองจานข้าวเลโก้ ในสายตาของเธอจานเลโก้กลายเป็นจานข้าวไข่เจียว แล้วถึงถึงก็หันไปมองอากาศข้างๆแล้วยิ้มดีใจ (หันไปมองเท็ตตี้เพราะคิดว่าเท็ตตี้ทำไข่เจียวให้)

SCENE 5: ปัจจุบัน/ภายใน/บ้านถึงถึง/กลางคืน

แม่ของถึงถึงที่ยืนมองจานที่มีเลโก้ สีหน้าของเธอเต็มไปด้วยความงุนงง สับสน เธอกำลังจะเดินไปหาถึงถึงแต่ก็ก้าวเท้าไปเหยียบชิ้นส่วนเลโก้ที่โดนกัดแตกตกอยู่บนพื้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่ของถึงถึง

“โอย!!”

เธอกุมเท้าตัวเองด้วยความเจ็บแล้วหยิบชิ้นส่วนเลโก้ที่ตัวเองเหยียบขึ้นมาจากพื้น
 เธอหันไปมองถึงถึงที่กำลังเล่นคนเดียวอย่างสนุกสนาน(ถึงถึงคิดว่าเล่นกับเท็ดดี้ที่อยู่)
 และสลับกลับมามองเศษเลโก้ในมือ
 เธอหันไปมองแล้วเดินไปหาถึงถึง ภาพที่เธอเห็นในตอนนี้คือถึงถึงที่กำลังนั่งหันหลังให้เธอและ
 เล่นอะไรบางอย่างอยู่
 [เสียงกร๊ากๆเหมือนเคี้ยวของแข็งๆ]

แม่ของถึงถึง

ถึง...?

แม่ถึงถึงค่อยๆเดินเข้าไปใกล้ถึงถึงมากขึ้นเรื่อยๆ
 ถึงถึงไม่หันมา

ถึงถึง..

[เธอจับไหล่ถึงถึงให้หันมา

มอง และเรียกถึงถึง

อย่างเสียงดัง]

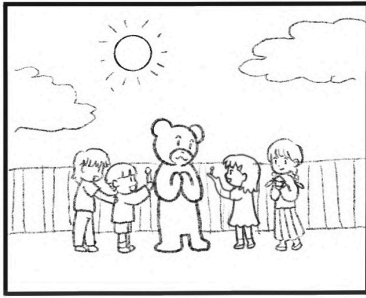
ถึง!

ถึงถึงหันมาในสภาพที่กำลังเคี้ยวเลโก้อยู่ในปาก

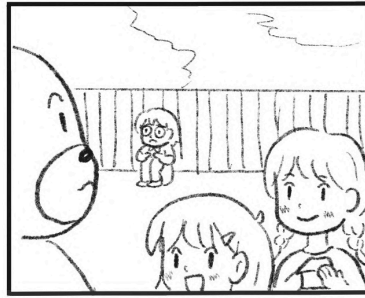
SCENE 6 ภายนอก/รายการทีวี “TEDDY AND FRIENDS”/กลางวัน

เท็ดดี้และเด็กๆกำลังช่วยกันหยิบชิ้นส่วนเลโก้ใส่เข้าไปในงานข้าว โดยใช้เลโก้สีขาว เหลือง
 และแดง แล้วเท็ดดี้ก็ทำท่าทำร้ายมนต์และเสกให้เลโก้ในงานนั้นกลายเป็นเค้กสตอรวเบอร์รี่ชิ้น
 หนึ่ง

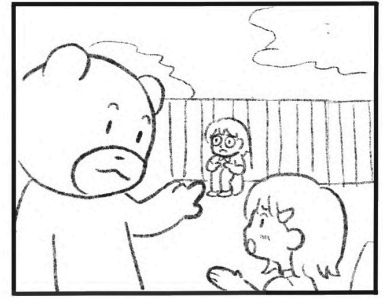
3.7 Storyboard

Sc1 Sh1 (LS) เด็กๆนำเลโก้ไปให้เท็ดดี้

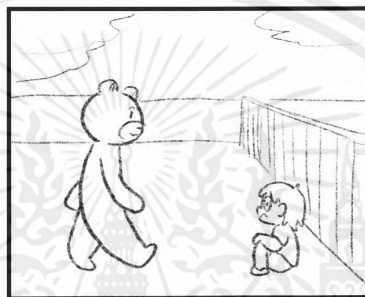
Sc1 Sh2 (LS) เท็ดดี้สังเกตเห็นทีมที่นั่งอยู่คนเดียว

Sc1 Sh3 (LS) เท็ดดี้ถามมินนี่

Sc1 Sh4 (MCU) หน้าเท็ดดี้สงสัย

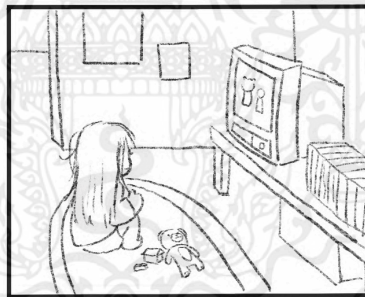
Sc1 Sh5 (LS) เท็ดดี้เดินเข้าไปหาทีม

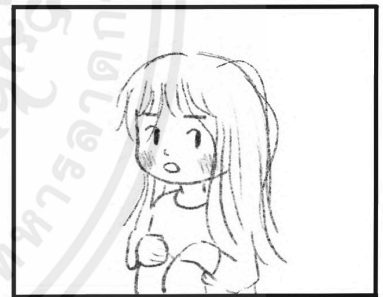
Sc1 Sh6 (MCU) เท็ดดี้ดึงหน้าทีมให้ยิ้ม

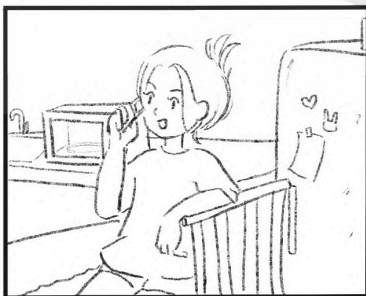
Sc1 Sh7 (MLS) มินนี่ถามไลลา

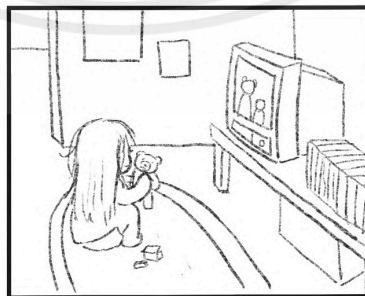
Sc2 Sh1 (LS) ถึงถึงกำลังนั่งดูรายการทีวี

Sc2 Sh2 (MCU) ถึงถึงตะโกนบอกแม่ว่าหิว

Sc2 Sh3 (MS) แม่ถึงถึงกำลังนั่งคุยโทรศัพท์ในครัว

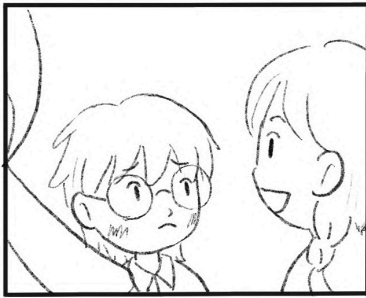

Sc2 Sh4 (MS) ถึงถึงหันกลับมาดูทีวีพร้อมเล่นของเล่น

Sc2 Sh5 (MS) เท็ดดี้พาทีมมาคุยกับเด็กๆคนอื่น

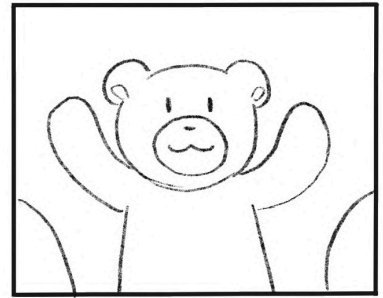
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

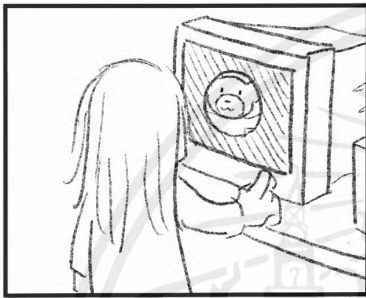
Sc2 Sh6 (MCU) ทีมขอเด็กคนอื่น ๆ เล่นด้วย

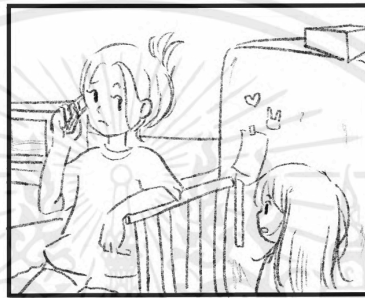
Sc2 Sh7 (LS) เด็กๆทุกคนเล่นด้วยกัน

Sc2 Sh8 (MS) เท็ดดี้พูดประโยคประจำตัว

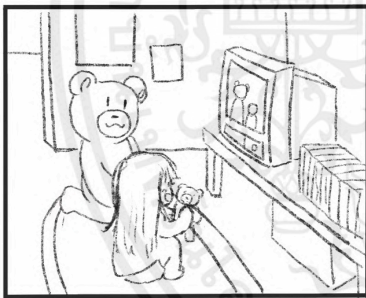
Sc2 Sh9 (MS) ถึงถึงลูกมาปิดทีวี

Sc2 Sh10 (MS) ถึงถึงเดินมาบอกแม่ว่าหิว

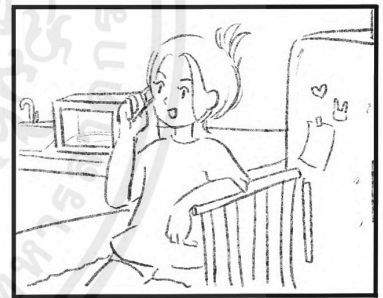
Sc2 Sh11 (MCU) แม่ไล่ถึงถึง

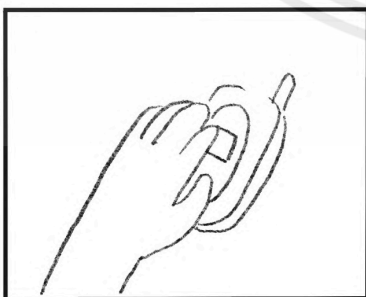
Sc2 Sh12 (LS) ถึงถึงกลับมาเล่นที่เดิมกับเท็ดดี้

Sc2 Sh13 (CU) มือถึงถึงกับเท็ดดี้ต่อเลโก้

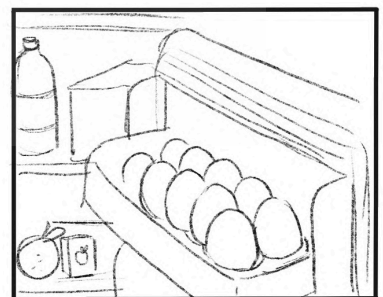
Sc2 Sh14 (MS) แม่ถึงถึงคุยโทรศัพท์ในครัว

Sc2 Sh15 (CU) มือแม่วางโทรศัพท์ลงบนโต๊ะ

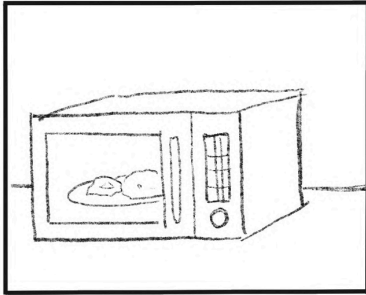

Sc2 Sh16 (MS) แม่เปิดตู้เย็น

Sc2 Sh17 (CU) Ins. ไข่ในตู้เย็น

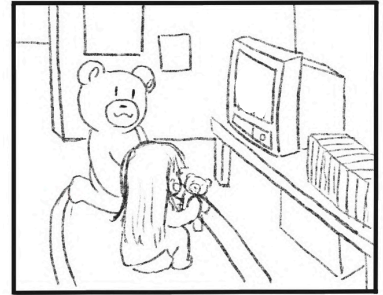
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

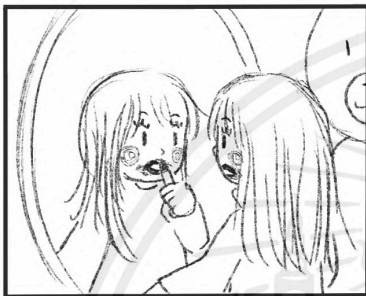
Sc2 Sh18 (CU) แม่อุ่นข้าว

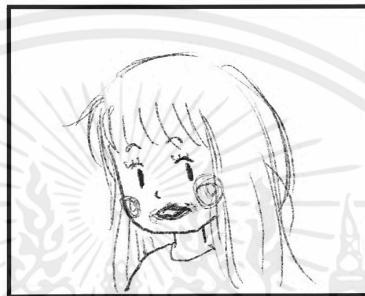
Sc2 Sh19 (MS) แม่เดินไปอาบน้ำ

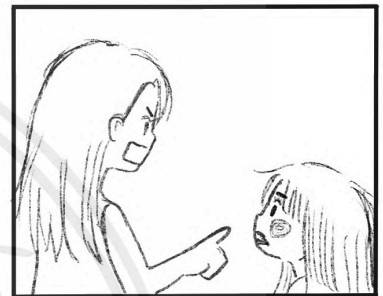
Sc2 Sh20 (LS) ถึงถึงยังนั่งเล่นกับเท็ดดี้

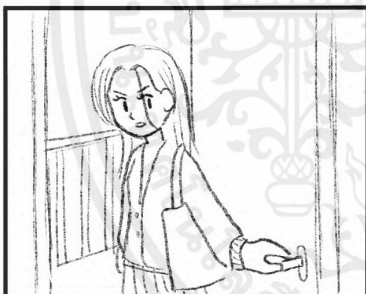
Sc2 Sh21 (MS) ถึงถึงกับเท็ดดี้พากันไปเล่นเครื่องสำอาง

Sc2 Sh22 (MCU) ถึงถึงหันไปตามเสียงเรียกแม่

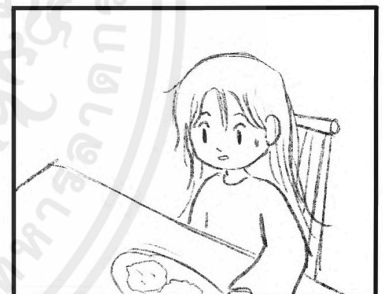
Sc2 Sh23 (MS) แม่ดูถึงถึง

Sc2 Sh24 (MS) แม่ออกจากบ้าน

Sc2 Sh25 (MCU) ถึงถึงล้างหน้า

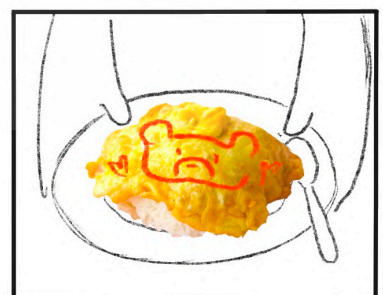
Sc2 Sh26 (MCU) ถึงถึงนั่งลงมองข้าวบนโต๊ะ

Sc2 Sh27 (CU) POV จานผัดผักบนโต๊ะ

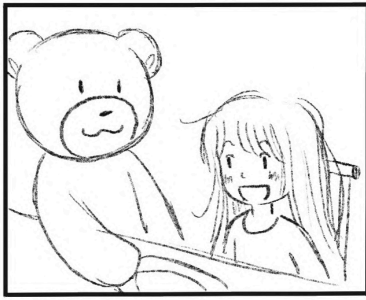

Sc2 Sh28 (CU) ถึงถึงทำหน้าขยะเขยง

Sc2 Sh29 (CU) POV เท็ดดี้ยื่นไข่เจียวมาแทนจานผัดผัก

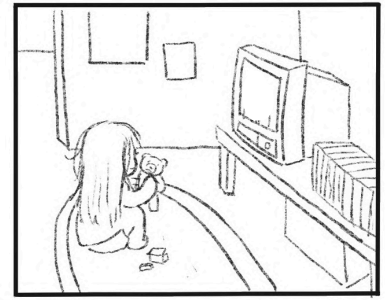
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

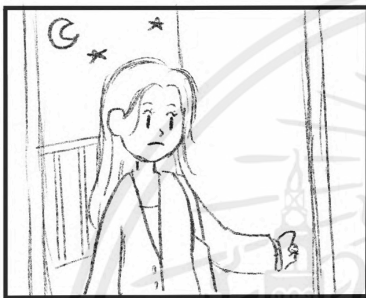
Sc2 Sh30 (MS) ถึงถึงหันไป
ขอบคุณเท็ดดี้

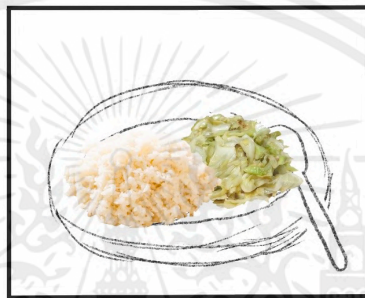
Sc2 Sh31 (CU) ถึงถึงตักข้าว
เข้าปากแล้วร้องไห้อี

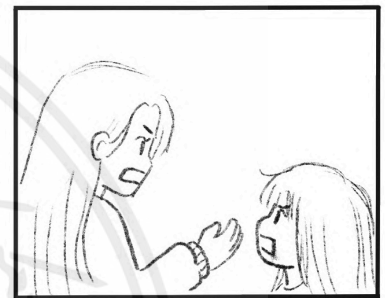
Sc3 Sh1 (LS) ถึงถึงนั่งเล่นของ
เล่น

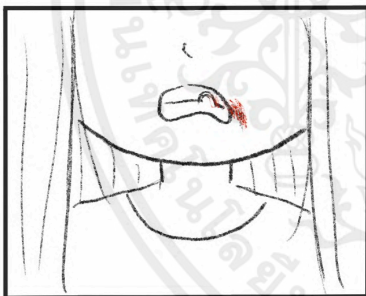
Sc3 Sh2 (MS) แม่กลับเข้า
บ้านมา

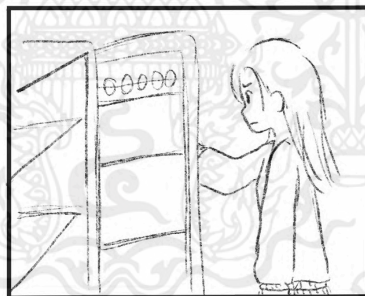
Sc3 Sh3 (CU) POV แม่เห็น
จานผัดผัก

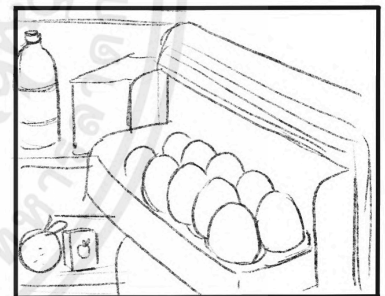
Sc3 Sh4 (MS) แม่ดูถึงถึง

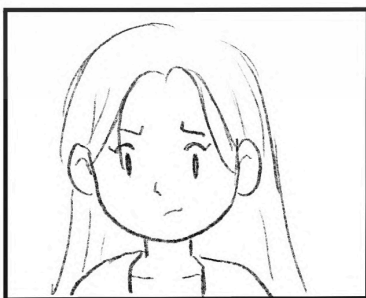
Sc3 Sh5 (CU) POV แม่เห็น
คราบเลือดที่ปากถึงถึง

Sc3 Sh6 (MS) แม่เปิดตู้เย็น

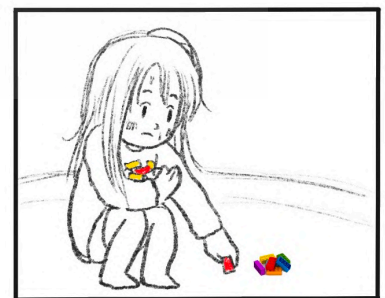
Sc3 Sh7 (CU) POV แม่เห็น
ไข่ในตู้เย็น

Sc3 Sh8 (CU) แม่ทำหน้าที่
สงสัย

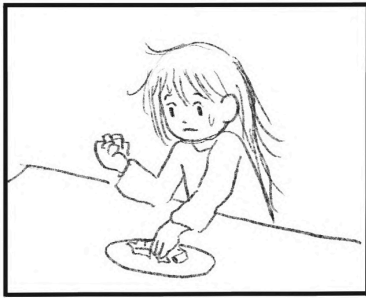

Sc4 Sh1 (MCU) ถึงถึงล้าง
หน้า

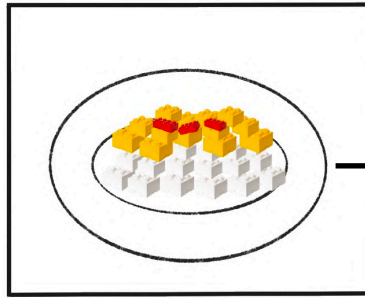

Sc4 Sh2 (MLS) ถึงถึงก้มเก็บ
เลโก้

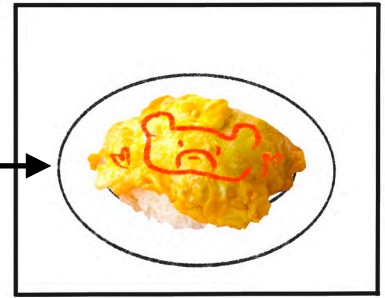
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

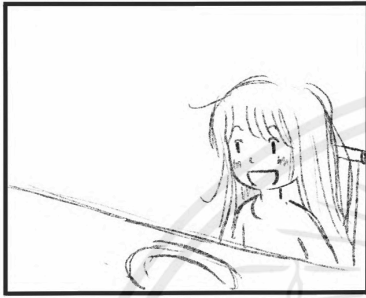
Sc4 Sh3 (MS) ถึงถึงเรียงเลโก้
ใส่จาน

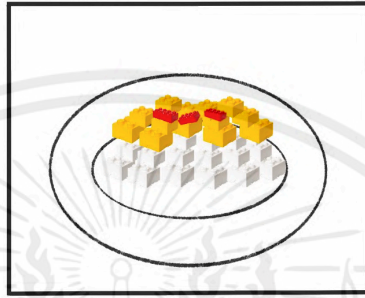
Sc4 Sh4 (CU) POV ถึงถึง
เรียงเลโก้ใส่จาน

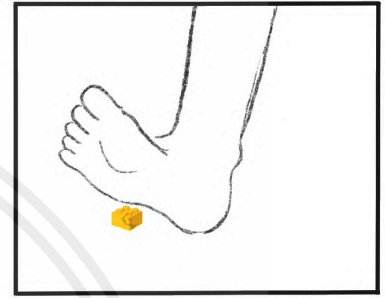
Sc4 Sh4 (CU) POV จานเลโก้
กลายเป็นไข่เจียว

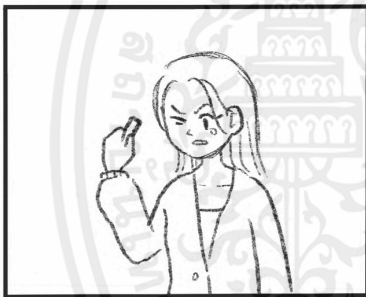
Sc4 Sh5 (MS) ถึงถึงหันไป
ขอบคุณพื้นที่ว่าง (เท็ดดี้)

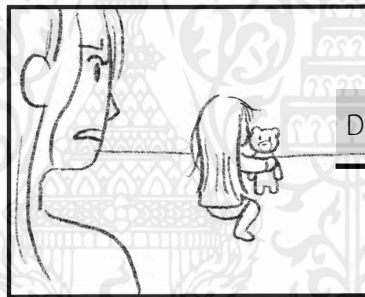
Sc5 Sh1 (CU) POV แม่มอง
จานเลโก้

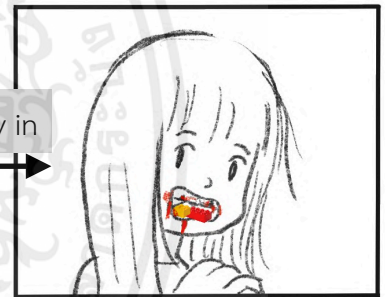
Sc5 Sh2 (CU) แม่เหยียบเลโก้

Sc5 Sh3 (MS) แม่เหยียบเลโก้
ขึ้นมาดู

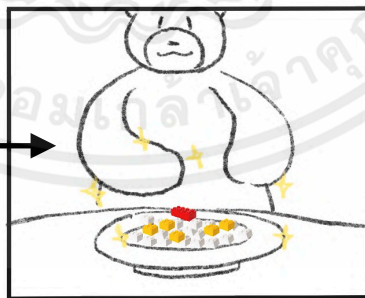
Sc5 Sh4 (LS to CU) OVS
แม่เดินไปหาถึงถึง

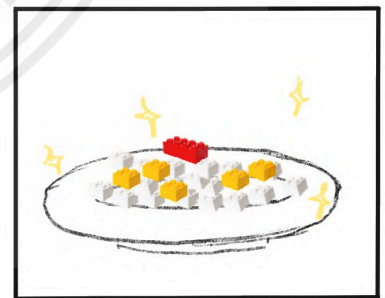
Sc5 Sh4 (LS to CU) OVS
แม่เดินไปหาถึงถึงแล้วจับไพล่

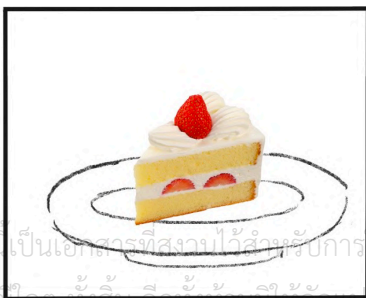
Sc6 Sh1 (MS) เท็ดดี้เรียงเล
โก้ใส่จาน

Sc6 Sh1 (MS) เท็ดดี้รำยมนต์
ใส่จานเลโก้

Sc6 Sh2 (CU) จานเลโก้ที่
กำลังถูกรำยมนต์

Sc6 Sh2 (CU) จานเลโก้กลายเป็นเค้กสตอร์วเบอร์รี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดูแบบลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การเตรียมตัวก่อนถ่ายทำ

ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำ (Pre-Production)

4.1 การวางแผนการทำงานในการถ่ายทำภาพยนตร์

ความพร้อมก่อนการถ่ายทำนั้นถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการคัดเลือกนักแสดง สถานที่ถ่ายทำ การจัดหาอุปกรณ์และทีมงาน รวมถึงการจัดแจงค่าใช้จ่ายในแต่ละส่วน ทุกๆอย่างล้วนมีความสำคัญเป็นอย่างมากเพื่อให้การถ่ายทำภาพยนตร์เป็นไปอย่างราบรื่น

4.2 การคัดเลือกนักแสดง

ขั้นตอนที่ 1 คัดเลือกนักแสดงโดยพิจารณาจากรูปร่าง หน้าตา อายุ เพศ และบุคลิกภาพ ประสพการณ์การแสดงให้ใกล้เคียงกับตัวละครในภาพยนตร์ของข้าพเจ้ามากที่สุด

4.2.1 ตัวละครถึงถึง

เด็กหญิงอายุ 8 ปี ชอบดูรายการทีวีมาสคอตเรื่อง “Teddy and Friends” อยู่เสมอ เป็นเด็กที่มีแม่ไม่ค่อยใส่ใจเลี้ยงดู บุคลิกเจี๊ยบๆไม่ค่อยยินดียินร้าย ไม่ซี้แยะ แต่ก็ไม่ร่าเริง ดูเป็นเด็กเก็บกด สิ่งเดียวที่จะทำให้เธอร่าเริงได้ก็คือ Teddy ตัวละครมาสคอตในรายการทีวีที่ถึงถึงชื่นชอบ เธอจึงมักจะจินตนาการว่า Teddy มีตัวตนจริงๆและออกมาดูแลและคอยเล่นกับตัวเองแทนแม่แท้ๆ

ลักษณะที่ต้องการ

เด็กผู้หญิงอายุ 8 ขวบหรือใกล้เคียง หน้าลुकลูกคนจีนผมดำยาวตรง ตัวเล็ก ผอม ดูเป็นเด็กที่ร่างกายดูไม่แข็งแรงเพราะแม่ไม่ได้ใส่ใจเลี้ยงดู

4.2.2 ตัวละครแม่ของถึงถึง

คุณแม่วัย 29 ปี มักจะคุยโทรศัพท์อยู่เสมอ ไม่ค่อยสนใจเลี้ยงดูถึงถึงเท่าที่คนเป็นแม่ควรทำสักเท่าไรๆ จึงมักจะปล่อยให้ถึงถึงเล่นอยู่คนเดียว

ลักษณะที่ต้องการ

หญิงสาวอายุ 29 ปี หรือลुकได้ ดูเป็นคุณแม่ยังสาว หน้าลुकลูกคนจีน ดูเป็นคนขี้รำคาญ ผมดำยาว ตรง รูปร่างสมส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 ตัวละครที่ดี

ตัวละครมาศคอตในทีวี ชี้เล่น ใจดี ร่าเริง ชอบช่วยเหลือเด็กๆทุกคน มองโลกในแง่ดีอยู่เสมอ
ลักษณะที่ต้องการ

ผู้หญิงอายุ 20 ปีขึ้นไป ตัวสูง มีเสียงทุ้ม ฟังเสียงแล้วมีความน่าเชื่อถือและฟังดูมีความเป็น
 ผู้นำสูง เพื่อเป็นตัวแทนของคนเป็นแม่

ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบความสามารถและความเหมาะสมของนักแสดงกับตัวละครในภาพยนตร์ โดย
 ข้าพเจ้าได้ให้นักแสดงแต่ละคนลองอ่านบทภาพยนตร์ของข้าพเจ้าเพื่อให้เข้าใจในลักษณะ ท่าทาง อุปนิสัยและ
 บริบทของตัวละครแต่ละตัวก่อนเริ่มทดสอบ และเนื่องจากตัวละคร ถึงถึง เป็นเด็ก 8 ขวบ ซึ่งถือว่ายังเด็กมาก
 ทำให้การจะสื่อสารกับนักแสดงนั้นยากกว่าการสื่อสารกับนักแสดงผู้ใหญ่เป็นอย่างมาก จึงต้องมีผู้ปกครองของ
 น้องๆคอยช่วยสื่อสารไปด้วย และจากการสื่อสารกับนักแสดง ข้าพเจ้าจะต้องสังเกตว่าน้องๆมีความสมัครใจใน
 การมาแสดงหรือไม่ เพราะหากนักแสดงไม่ได้สมัครใจอาจจะเป็นการยากในการควบคุมอารมณ์ของนักแสดงที่
 ฝืนใจมาเล่น ข้าพเจ้าได้มีการพูดคุยว่านักแสดงมีความเข้าใจว่าตัวละครมีอุปนิสัยอย่างไร แล้วจึงให้นักแสดงลอง
 แสดงบทของตัวละครนั้นๆออกมา และหลังจบการทดสอบก็ได้นำข้อมูลจากการทดสอบมาพิจารณาในการคัดเลือก

ภาพที่ 4.2.1 การคัดเลือกนักแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักแสดงที่เข้ารับการคัดเลือกในบทเท็ดดีจำนวน 6 คน

ภาพที่ 4.2.2 คนที่มาคัดเลือกนักแสดงบท เท็ดดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักแสดงที่เข้ารับการคัดเลือกในบทถึงถึงจำนวน 5 คน

ภาพที่ 4.2.3 คนที่มาคัดเลือกนักแสดงบทถึงถึง

นักแสดงที่เข้ารับการคัดเลือกในบทแม่ถึงถึงจำนวน 3 คน

ภาพที่ 4.2.4 คนที่มาคัดเลือกนักแสดงบทแม่ถึงถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting Sheet

ภาพที่ 4.2.5 นักแสดงที่รับบทเท็ดดี้

บทบาท (Character) : เท็ดดี้ (Teddy)		
ชื่อ (Name) : ณภัทร สัตถพล (Napat Satthapol)		
ชื่อเล่น (Nickname) : ออม (Aom)		
อาชีพ (Career) : นักแสดงอิสระ (Freelance Actress)		
เพศ (Gender)	วันเกิด (Birthday)	อายุ (age)
หญิง (Female)	23/01/2536	31 ปี

ส่วนสูง (Height)	158 ซม.	น้ำหนัก (Weight)	57 กก.
อก (Chest)	34 นิ้ว	เอว (Waist)	29 นิ้ว
สะโพก (Hips)	36 นิ้ว	สีผม (Hair color)	น้ำตาล(Brown)
โรคประจำตัว	-		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทบาท (Character) : ดึงดึง (Ting-Ting)		
ชื่อ (Name) : พิมพ์ิชา แก้วเกตุ (Pimpicha Kaewket)		
ชื่อเล่น (Nickname) : โฟกัส (Focus)		
อาชีพ (Career) : นักเรียน (Student)		
เพศ (Gender)	วันเกิด (Birthday)	อายุ (age)
หญิง (Female)	31/03/2559	7 ปี

ส่วนสูง (Height)	118 ซม.	น้ำหนัก (Weight)	19 กก.
อก (Chest)	22 นิ้ว	เอว (Waist)	21 นิ้ว
สะโพก (Hips)	25 นิ้ว	สีผม (Hair color)	ดำ (Black)
โรคประจำตัว	-		

ภาพที่ 4.2.6 นักแสดงที่รับบทดึงดึง

บทบาท (Character) : แม่ดึงดึง (Ting-Ting's mom)		
ชื่อ (Name) : ลักชิกา เมืองมูล (Luksika Muengmoon)		
ชื่อเล่น (Nickname) : รุ่ง (Rung)		
อาชีพ (Career) : นักศึกษา (Student)		
เพศ (Gender)	วันเกิด (Birthday)	อายุ (age)
หญิง (Female)	13/11/2002	21 ปี

ส่วนสูง (Height)	162 ซม.	น้ำหนัก (Weight)	45 กก.
อก (Chest)	30 นิ้ว	เอว (Waist)	23 นิ้ว
สะโพก (Hips)	32 นิ้ว	สีผม (Hair color)	ดำ (Black)
โรคประจำตัว	ภูมิแพ้ (Allergy)		

ภาพที่ 4.2.7 นักแสดงที่รับบทแม่ดึงดึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 สถานที่ถ่ายทำ (Locations)

ในการ Test scene ครั้งนี้ข้าพเจ้าได้จัดหา Location บ้านของถึงถึงไว้ ลักษณะบ้านของถึงถึงที่ข้าพเจ้าต้องการคือบ้านหรือห้องเช่าที่ดูเป็นที่อยู่ของชนชั้นกลาง สีภายในบ้านและเฟอร์นิเจอร์จะเรียบๆไม่ฉูดฉาด ตรงกันข้ามกับภาพในรายการทีวีที่สีสันจะสดใสให้เห็นถึงความ contrast

ภาพที่ 4.3.1 บริเวณห้องครัวและห้องนั่งเล่น UD Home Studio

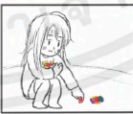

แต่แล้วก็เกิดปัญหาเรื่องสถานที่ถ่ายทำ เนื่องจากเจ้าของสถานที่ ที่ข้าพเจ้าหาได้แล้วคุยตกลงคววันที่ จะทำการถ่ายทำได้ยกเลิกการนัดก่อนวันถ่ายทำเพียง 1 สัปดาห์ ทำให้ในสัปดาห์ก่อนจะถ่ายทำข้าพเจ้าต้องรีบหาสถานที่ถ่ายทำที่ใหม่ ข้าพเจ้าจึงได้เลือกบ้านของอาม่าข้าพเจ้าเป็นที่ถ่ายทำ เนื่องจากเดินทางสะดวก ตัดปัญหาการที่สถานที่ไม่มีคิวให้ถ่าย และยังไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายอีกด้วย

ภาพที่ 4.3.2 บริเวณห้องนั่งเล่นและห้องครัวของบ้านอาม่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 ตารางการทดลองถ่ายทำ

THESIS: TEST SCENE		SHOOT: 8:00-16:00							
DATE: 12/11/2023 LOCATION: Ban R mar				DIRECTOR : Ployson		ON LOCATION : 8:00			
				DOP : P'Kree		SUNSET : 18.00			
				ASSISTANCE : Noppu		Estimate wrap : 16:00			
8:00-9:30 : Breakfast & set									
No	Scn	Time	VE Size	Description	Cast	Set	Prop.	Remark	Report
1	2	09:30-10:30	I MLS	ตัวละคร แม่ทำอาหาร โทศัพท์- อีฉิ่ง เล่นตามบทตัวข่าว อีฉิ่งไม่เชื่อใจไปเล่นของเล่น	แม่, อีฉิ่ง	ห้องครัว	โทศัพท์		
2	10	10:30-11:00	I MS	ตัวข่าววิ่งมาคุยกับแม่ แม่ถามดูโทรศัพท์	แม่, อีฉิ่ง	ห้องครัว			
3	11	11:00-11:30	I LS	Long take อีฉิ่งหนีเล่นของเล่น	อีฉิ่ง	ห้องนั่งเล่น	เสื่อ, ของเล่นต่างๆ ตุ๊กตา	เริ่มตั้งสติอีฉิ่ง - เดินเข้าห้องนอนของแม่ - ไขข้อแม่เฟ้นกับตัวข่าว - ลูกไม่กินข้าว (ปกติกินข้าว ทัพ 1-2 ขวดกินหมดอาทิตย์)	
4	2	11:30-11:45	I CU	Insert cut in ของเล่นที่วิ่งๆ ก้าวถึงเล่น	อีฉิ่ง	ห้องนั่งเล่น	เสื่อ, ของเล่นต่างๆ		
5	2	11:45-12:00	I	Insert cut away เวลาข่าวไปพักหนึ่ง แม่บอกตัวข่าวว่าแม่ทำขนมไม่เสร็จแล้ว				เข้าใหม่ เข้าไปทำขนมขึ้น	
12:00-13:00 : Lunch & set									
10	3	14:15-14:30	I MS	อีฉิ่ง- อีฉิ่งเห็นตัวข่าวบนโต๊ะอาหาร	อีฉิ่ง	ห้องครัว			
11	5	14:30-14:45	I MS	อีฉิ่งยื่นขนมตัวข่าว ส้ม	อีฉิ่ง	ห้องครัว	จาน ส้ม ส้ม		
12	3	14:45-15:00	I MLS	อีฉิ่งถือ logo บนจาน	อีฉิ่ง	ห้องครัว	จาน ส้ม ส้ม เสื่อ		
13	4	15:30-18:45	I CU	อีฉิ่งวางเสื่อที่บนโต๊ะบนจาน logo	อีฉิ่ง	ห้องครัว		แยกกล้องไว้เพื่อทำนักรวงเสื่อขึ้นสุดท้ายอีก 30 วิ	
14	3	15:45-16:00	I CU	ตัวข่าวบนโต๊ะ		ห้องครัว			
6	5	13:00-13:15	I LS	อีฉิ่งเห็นขนมอีกแล้ว	อีฉิ่ง	ห้องนั่งเล่น	เสื่อ, ของเล่นต่างๆ		
7	5	13:15-13:30	I LS	แม่ของไปถืออีฉิ่ง คำว่าฉิ่งเล่นของเล่น	แม่, อีฉิ่ง	ห้องนั่งเล่น	เสื่อ, ของเล่นต่างๆ		
8	6	13:30-14:00	I MS	แม่ถือไอศกรีมสีชมพู (ส่งๆ คำว่า สีขาว 100%)	แม่, อีฉิ่ง	ห้องนั่งเล่น	เสื่อ, ของเล่นต่างๆ		
9		14:00-14:15	I	ตัดเสียง O.S. แม่เรียกถึงจานตัวข่าว	แม่			ระหว่งระหว่งให้ถือไปตัดตัวข่าว - อีฉิ่งยื่นเสื่อไปต่อแม่กับมือให้ถือ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 ผลลัพธ์จากการทดลองการถ่ายทำ

จากการทดลองถ่ายทำ ข้าพเจ้าได้พบปัญหาการถูกแคนเซิลสถานที่ถ่ายทำที่ข้าพเจ้าได้ตกลงนัดไว้กับเจ้าของสถานที่ ทำให้ต้องหาสถานที่ถ่ายทำใหม่ภายในระยะเวลาที่น้อยนิด แม้แต่สถานที่ถ่ายทำสำรองก็ไม่ว่างในวันที่ข้าพเจ้าได้วางแผนไว้ ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องใช้บ้านของอาม่า ซึ่งทำให้ไม่ต้องเสียค่าสถานที่รวมถึงมีอิสระในการถ่ายทำมากกว่า

ภาพที่ 4.5.1 ผลลัพธ์จากการทดลองการถ่ายทำ

4.6 สรุปปัญหาในการทดลองถ่ายทำ (Test Scene)

- การถูกยกเลิกนัดของสถานที่ถ่ายทำ ทำให้ต้องแก้ปัญหาโดยการหาสถานที่ถ่ายทำใหม่ในเวลาอันสั้น ทำให้ผลลัพธ์ไม่ออกมาเป็นอย่างที่ต้องการมากเท่าที่ควร
- เนื่องจากปัญหาการถูกยกเลิกนัดของสถานที่ถ่ายทำ จึงต้องหาสถานที่ถ่ายทำใหม่ และสถานที่ใหม่นั้นมีปัญหาคือเป็นพื้นที่ส่วนบุคคลที่พื้นที่น้อย ไม่มีที่จอดรถให้กับทีมงานที่มากพอ จึงทำให้ต้องใช้ทีมงานจำนวนน้อย
- การใช้นักแสดงเด็กนั้นทำให้ควบคุมการถ่ายทำให้ราบรื่นยากกว่าการใช้นักแสดงผู้ใหญ่ เช่น ในฉากที่มีการให้นักแสดงเด็กเคี้ยวเลโก้ เป็นฉากที่นักแสดงจะต้องกินเลียดปลอมเข้าไป ข้าพเจ้าได้ทำเลียดปลอมโดยการใช้ส่วนผสมที่รับประทานได้ และจากประสบการณ์การทดลองทำเลียดปลอมที่รับประทานได้มาหลายสูตรของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้ น้ำแดง ผสมกับผงโกโก้ และสีผสมอาหาร ซึ่งนับเป็นสูตรที่รสชาติดีที่สุดเท่าที่เคยทำมา แต่ท้ายที่สุดแล้วถึงจะเป็นสูตรที่รสชาติดีที่สุด แต่ก็ไม่ได้นับว่าเป็นสิ่งที่รสชาติดี ทำให้นักแสดงเด็กร้องไห้ทำให้ไม่สามารถถ่ายหลายเทคได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.7 ค่าใช้จ่ายในการถ่ายทำ (Budget Plan)

รายละเอียดกองถ่าย

สถานที่ถ่าย บ้านของข้าพเจ้า, Good Mood Studio

จำนวนนักแสดง 8 คน

จำนวนทีมงาน 15 คน

ระยะเวลาการถ่าย 3 คิว 3 วัน

งบประมาณที่ตั้งไว้ สำหรับ Test Scene 10,000 บาท สำหรับถ่ายทำจริง 4,0000 บาท

ตารางค่าใช้จ่ายที่ใช้

รายการ	จำนวนหน่วย	ราคาต่อหน่วย	จำนวนเงิน
Test Scene	1	10,950	10,950
เหลือ		-950 บาท	

รายการ	จำนวนหน่วย	ราคาต่อหน่วย	จำนวนเงิน
สถานที่ถ่ายทำ(บ้าน)	1	0	0
สถานที่ถ่ายทำ (Good Mood Studio)	2	2,000(+250)	4,250
นักแสดงหลัก	3	1,500	4,500
นักแสดงรอง	5	500	2,500
อุปกรณ์การถ่ายทำ	1	13,500	13,500
อาหาร/สวัสดิการ	1	5,535	5,535
ค่าน้ำมันทีมงาน	9	200	1,800
การเดินทาง	1	1,930	1,930
ค่าเช่าชุดมาสคอต	2	1,000	2,000
อุปกรณ์ประกอบฉาก	1	1,250	1,250
รวม		37,265 บาท	
เหลือ		2,735 บาท (หักจากที่เกินงบการทดลองถ่ายทำ เหลือ 1,785)	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

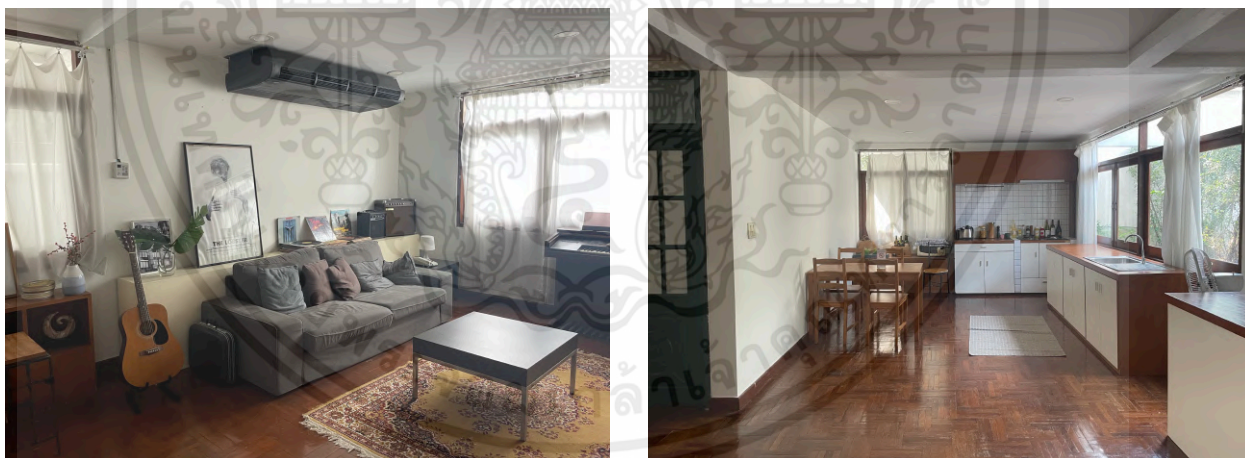
4.8 การเตรียมการถ่ายทำจริง

4.8.1 Location

ภาพที่ 4.8.1.1 บ้านของข้าพเจ้าที่เป็นสถานที่ถ่ายทำฉากรายการทีวี

ในการถ่ายทำจริงได้มีฉากในรายการทีวีเพิ่มมา ข้าพเจ้าได้เลือกห้องว่างในบ้านของข้าพเจ้าเองเป็นสถานที่ถ่ายทำ โดยการเช่าฉากให้คล้ายกับสตูดิโอในรายการทีวีเด็ก

ภาพที่ 4.8.1.2 Good Mood Studio

สำหรับฉากบ้านของถึงถึงข้าพเจ้าได้เปลี่ยนใหม่จากการทดลองถ่ายทำ ข้าพเจ้าโพสต์หาตามโซเชียลมีเดีย และถามคนรู้จักเพื่อตามหาโลเคชั่นใหม่ จึงได้ Good Mood studio มาใช้เป็นสถานที่ถ่ายทำ เนื่องจากเจ้าของเป็นคนรู้จักของคุณพ่อ ทำให้ต้องจ่ายค่าสถานที่ถ่ายทำน้อยกว่าคนนอก และยังสามารถยืดหยุ่นการถ่ายทำได้อีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.8.1 ตารางการถ่ายทำจริง (Breakdown)

ตารางการถ่ายทำครั้งที่ 1

Are you my mommy?		SHOOT : 9:00-18:40								
DATE: 21/01/2024 LOCATION: บ้านพลอยส้ม				DIRECTOR : Ployson			ON LOCATION : 08:00			
				DOP : P'Kree			SUNSET : 18:13			
				AD. : Noppu			Estimate warp : 18.40			
8:00-8:30 Breakfast&Set										
Time	Scn.	Size	Description	Cast	set	Props	block	Remark	Report	
8.30-9.15	1 2	LS	(Master) เด็กๆจับกลุ่มนั่งต่อเลโก้	เด็กๆทุกคน	รายการทีวี	เลโก้				
9.15-9.30	1 3	MS	(cut in Action Master) เด็กแสบ ญู ต่อบเปิด,เด็กแสบ ช ต่อบ ปลาย	เด็กแสบทั้งสอง	รายการทีวี	เลโก้,เปิด,ชิ้นส่วน				
9.30-9.45	1 4	MS	(cut in Action Master) โลลา&มินนี่ต่อเลโก้เป็นรูปบ้าน	โลลา,มินนี่	รายการทีวี	เลโก้บ้าน,ชิ้นส่วน				
9.45-10.00	1 5	MLS	(cut in Action Master) มินนี่,โลลาเอาเลโก้ที่ต่อเสร็จไปให้เท็ดดี้	เท็ดดี้,มินนี่,โลลา	รายการทีวี	เลโก้,เปิด,ปลา				
10.00-11.15	1 6	MS	(cut in Action Master) รับหน้า เท็ดดี้ปรบมือชมทั้งสอง เท็ดดี้โละ	เท็ดดี้,มินนี่	รายการทีวี			(เห็นมือนินนี่ที่ยื่นเลโก้ให้เท็ดดี้)		
11.15-11.30	1 7	LS OVS	(cut in Action Master) ทีมนั่ง เหวาะอุ้มน้องห้อย	เท็ดดี้,ทีม	รายการทีวี			เท็ดดี้ของทีมนั่งกอดเข้า ทีมค่อยๆกอดเข้าแน่นขึ้นเรื่อยๆ		
พักเที่ยง 11.30-13.00 (12.45 ทีมงานเริ่ม set art+lighting)										
Time	Scn.	Size	Description	Cast	set	Props	block	Remark	Report	
13.00-13.30	1 8	MS (group)	(Master) เท็ดดี้ตามมินนี่ ทำไม่...? จนถึง เท็ดดี้เดินไปหาทีม เด็กคนอื่นรุมองตาม(อย่างสงสัย)	เท็ดดี้,เด็กๆทุกคน	รายการทีวี	เลโก้บ้าน,เปิด,ปลา		ระหว่างที่เท็ดดี้ถามเด็กแสบอีกสองคนที่วิ่งมาต่อแถวข้างหลังโลลา		
13.30-13.45	1 9	MS (group) ผ่านไฟล์เท็ดดี้	มินนี่ตอบ ก็เพราะ..... เด็กแสบทั้งสองจะเงือกออกมาพูดต่อซ้ๆๆๆ	เท็ดดี้,โลลา,มินนี่,เด็กแสบทั้งสอง	รายการทีวี	เลโก้		ผ่านไฟล์เท็ดดี้ เห็นเด็กๆทุกคน		
13.45-14.00	1 10	MCU	รับหน้า เท็ดดี้ยกมือกาะหัวสงสัย และเดินไปทางที่ทีมร้องอุ้	เท็ดดี้	รายการทีวี					
14.00-14.15	1 11	MS (two shot)	เท็ดดี้เดินมาตรงทีม นิ่งขงๆและดึงหน้าทีม เล่นจนเท็ดดี้ปลอบทีม อุบหัว ตบเบา เท็ดดี้จับตัวทีมหมุนให้มองเด็กคนอื่นงๆ	เท็ดดี้,ทีม	รายการทีวี			ทีมมองตามเท็ดดี้หน้าทีมงๆ	เมื่อ size CU เก็บที่ ac action	
14.15-14.30	1 12	MCU	รับหน้าทีม โดนเท็ดดี้ดึงหน้า	เท็ดดี้,ทีม	รายการทีวี			เท็ดดี้ดึงหน้า พอปล่อยทีมก็หน้าบึ้งตามเดิม loop 3 รอบ		
14.30-14.45	1 13	MLS (two shot)	รับมินนี่ถามโลลา ทำไม่...? โลลาพูด เพราะ teddy will....!!!!	มินนี่,โลลา,เด็กแสบทั้งสอง	รายการทีวี			รวมกับ shot 14 ถ่ายยาวจนโลลาพูดจบ		
14.45-15.00	1 14	MS	กล้องซูมรับหน้าโลลาพูด	โลลา,เด็กแสบทั้งสอง	รายการทีวี			รวมไปเลยกับ shot 13**		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Time	Scn.	Size	Description	Cast	set	Props	block	Remark	Report
15.00-15.15	2	5	MS (two shot) รับหน้า เท็ดดีขึ้นจับโหลสทีมแล้วพูดกับเด็กกว่า ทีมมีอะไรจะพูด ทีมทำหน้าอาย้อึ้งๆ โลลาเอ๋ยปากชว ทีมพยักหน้าตกลง(แบบไม่ค่อยมั่นใจ)	เท็ดดี,ทีม	รายการทีวี			โลลาช่วยทีมตอบท 4k	
15.15-15.30	2	6	MS (Group) ผ่านโหลสทีม มินนี่กับโลลามองหน้ากันอย่างลังเลๆ โลลาเอ๋ยปากชวทีมเล่นด้วย	ทุกคน	รายการทีวี				
15.30-16.00	2	7	LS (Master) ทุกคนนั่งล้อมกันต่อเล โถ้ ทีมต่อเล โถ้แบบหน้าบึ้งนิดๆ โลลาขึ้นเล โถ้ของตัวเอง โห้ทีม ดู...จนจบรายการ	ทุกคน	รายการทีวี	เล โถ้			
16.00-16.15	2	8	MS โลลาขึ้นเล โถ้ของตัวเอง โห้ทีมดู ทีมยิ้มกว้างออกมาด้วยความที่งั้นถึง...ทีมหันไปชอบคุณเท็ดดี	โลลา,ทีม	รายการทีวี	เล โถ้		เท็ดดีช่วยตอบท	
16.15-16.30	2	9	MS (Group) เท็ดดีพูดกับเด็กทุกคนว่า ก็ เพราะ....	ทุกคน	รายการทีวี	เล โถ้			
16.30-16.45	2	10	MS เท็ดดีมองกล้องพูดว่า ไม่เป็นไร เพราะ Teddy...!	ทุกคน	รายการทีวี				
16.45-17.00	7	1	LS มินนี่ โลลานั่งของๆเลือกเล โถ้ โลลาเดินออกจากรถสอง มินนี่เดินออกซ้ายมือกล้อง	โลลา,มินนี่	รายการทีวี		video		

Time	Scn.	Size	Description	Cast	set	Props	block	Remark	Report
17.00-17.20	7	1	MS (Group) เด็กทุกคนวิ่งมาตรงโต๊ะที่มีจานวางอยู่ เท็ดดีขึ้นตรงกลาง ทุกคนช่วยกันเรียงเล โถ้ลงจาน	ทุกคน	รายการทีวี				
17.20-17.35	7	2	CU มือทุกคนที่กำลังเรียงเล โถ้ใส่จานจนเสร็จ แซกกล้องไว้แล้วเอาเต๋มาวางแทน	ทุกคน	รายการทีวี			หลังจากเรียงเล โถ้ใส่จานเสร็จแซกกล้องค้างไว้ไม่นาน ห้ามขยับจาน! แล้วเอาเต๋มาวางแทน	
17.35-17.50	7	3	MS เท็ดดีรำยมนเต๋ใส่เล โถ้	ทุกคน	รายการทีวี				
17.50-18.20									
18.20-18.40									

Wrap!!!

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางการถ่ายทำครั้งที่ 2

Are you my mommy? SHOOT : 9:00-20:45

1

DATE: 27/01/2024 LOCATION : Good mood studio	DIRECTOR : Ploysom DOP : P'Kree AD. : Noppu	ON LOCATION : 8:00 SUNSET : 18:13 Estimate wrap : 20:45
---	---	---

8:00-9:00 Breakfast&Set

Time	Scn.	Size	D/N	Description	Cast	camera move	set	Props	Block	Remark	Report
9:00-10:00	2 1	LS	D	(Master) รับข้างแบบเฉียงๆ ถึงถึงมั่งดูรายการ Teddy and friends และเล่นของเล่น แต่ไม่ละลายตาจาก	ถึงถึง	static	ห้องนั่งเล่น	ของเล่น,ทีวี		เน้นทีวี	
10:00-11:00	2 3	MCU	D	cut in master รับหน้าถึงถึงที่กำลังดูทีวีแล้วเหลือนไปมองแม่ที่คุยโทรศัพท์อยู่ในครัวพร้อมตะโกนทิวข้าว	ถึงถึง	static	ห้องนั่งเล่น	ของเล่น,ทีวี		มีแสงและเสียงทีวี	
11:00-11:15	2 15	MS	D	รับหลังถึงถึง เน้นทีวีถึงถึงลูกมากตบปิดทีวีแล้วเดินไปทางครัว	ถึงถึง		ห้องนั่งเล่น	ของเล่น,ทีวี			
11:15-11:30	5 3	MS	D	ถึงถึงเดินมาเลือกเสโทที่กองอยู่บนพื้น	ถึงถึง	Static	ห้องนั่งเล่น	เสโท,ของเล่นอื่นๆ			

2

Time	Scn.	Size	D/N	Description	Cast	camera move	set	Props	Block	Remark	Report
11:30-11:45	2 2	CU	D	cut in master Insert มือถึงถึงเล่นของเล่น	ถึงถึง	follow	ห้องนั่งเล่น	ของเล่น,ทีวี		มีแสงและเสียงทีวี	
ถ่ายตอนย้าย set	2 20		D	Insert cut away ให้ความรู้สึกว่านานมาก							
ย้าย set Lunch 12:00-13:00											
13:00-14:00	2 16	MLS	D	(Master) แม่คุยโทรศัพท์ ถึงถึงเดินมาบอกว่าทิวข้าว แม่ไม่ได้ยินถึงคะตอก ไส้แม่ว่า ทิวข้าว!! แม่รำคาญโลกกลับไปเล่นที่เดิมถึงหน้านั่งมองหน้าแม่ค้างไว้แปะบั้งแล้วจึงเดินออกไป	แม่,ถึงถึง	static	ห้องครัว	โทรศัพท์			
14:00-14:30	2 21	MS	D	แม่คุยโทรศัพท์เสร็จวางโทรศัพท์ลงบนโต๊ะแล้วลุกไปเปิดตู้เย็นมองไปทีโซแล้วกินหมิ้นข้าวออกมา	แม่		ห้องครัว	โทรศัพท์,โซ			
14:30-15:15	2 17	MCU	D	cut in master (รับหน้าถึงถึง) ตั้งแต่ถึงถึงเดินมาบอกว่าทิวข้าวจนจบ	แม่,ถึงถึง		ห้องครัว	โทรศัพท์			
15:15-15:30	2 23	CU	D	เปิดตู้เย็น Insert โซ	แม่	hand held	ห้องครัว	โซ		เห็นมือแม่	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Time	Scn.	Size	D/N	Description	Cast	camera move	set	Props	Block	Remark	Report	
15:30-16:00	2	25	MS	D	แม่	follow	ห้องครัว	ไมโครเวฟ, จานผัดผัก				
16:00-16:15	5	1	MS	D	รับจ้าง	ถึงถึง	ห้องครัว	ที่ใส่จาน, จาน				
16:15-17:15	5	2	MS	D	(Master) ถึงถึงเดินเข้าเฟรมมา เอาจานวางบนโต๊ะ แล้วเดินออกจากเฟรมไป เดินกลับมาพร้อมเลโก้ ใส่จานแล้วมองจานค้างไว้ แล้วหันไปขอบคุกกี้ที่โต๊ะ (วาง)	ถึงถึง	Static	ห้องครัว	จาน, เลโก้		เดินเข้าซ้ายเฟรม ออกขวาเฟรม	
	5	4	POV	D	ถึงถึง	ถึงถึง	Static	ห้องครัว	จาน, เลโก้		แช่กล้องนานมาก	

dinner 17:15-18:15 (set before sunset then shoot)

Time	Scn.	Size	D/N	Description	Cast	camera move	set	Props	Block	Remark	Report	
18:15-18:30	4	1	LS	N	(Master) แม่เปิดประตูเข้ามา มองไปที่ถึงถึง แล้วเดินไปที่ครัว	แม่	static	หน้าประตู				
18:30-18:45	4	2	CU	N	รับหน้าแม่หันไปเห็นถึงถึง สีหน้าแม่เฉยๆ	แม่	static	หน้าประตู		ถ่ายนาน เมื่อคัท		
18:45-19:00	4	3	LS	N	แม่มองถึงถึงนั่งเล่นคนเดียว	แม่, ถึงถึง	static	หน้าประตู				
19:00-19:30	4	4	MS	N	(Master) แม่เดินมา กำลังจะเปิดตู้เย็น หันไปเห็นข้าวบนโต๊ะ แม่หยิบจานข้าวขึ้นมาดูแล้วหันไปทางถึงถึง ตะโกนถามถึงถึงไม่กินข้าวหรือ... ถึงถึงเรียบ แม่จึงเดินไปหาถึงถึง	แม่	static	ห้องครัว	ข้าวกับผัดผัก, จาน, เลโก้		เอาไปไว้ช็อตแรกช่วง night	
19:30-19:45	4	5	CU	N	ข้าวผัดผัก แม่หยิบจานขึ้นมา หน้าแม่ที่มองผัดผักแบบงงๆ ปนหงุดหงิด แม่ยกหน้าขึ้นมองไปทางถึงถึงแล้ว ตะโกนถาม ถึงถึงเรียบ แม่จึงเดินไปหาถึงถึง	แม่	tilt up	ห้องครัว	ข้าวกับผัดผัก, จาน, เลโก้		เอาไปไว้ช็อตแรกช่วง night	
Time	Scn.	Size	D/N	Description	Cast	camera move	set	Props	Block	Remark	Report	
19:45-20:15	4	6	LS	N	แม่เดินเข้าไปหาถึงถึง แล้วบนโต๊ะถึงถึงถึงกลับ	แม่, ถึงถึง	follow	ห้องนั่งเล่น	ของเล่น		เอาไปไว้ช็อตแรกช่วง night	
20:15-20:30	4	7	ECU	N	ปากถึงถึงที่มีคราบเลือด	ถึงถึง	hand held	ห้องนั่งเล่น				
20:30-20:45	4	8	CU	N	รับหน้าแม่เงาบนหงุดหงิด แล้วเดินกลับไปทางครัว	แม่	hand held	ห้องนั่งเล่น				

Wrap

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางการถ่ายทำครั้งที่ 3

Are you my mommy?		SHOOT : 10:00-21:15											
DATE: 28/01/2024 LOCATION : Good mood studio		DIRECTOR : Ploysom						ON LOCATION : 9:00					
		DOP : P*Kree						SUNSET : 18:30					
		AD. : Noppu						Estimate wrap : 21:15					
9:00-10:00 Breakfast&Set													
Time	Scn.	Size	D/N	Description	Cast	camera angle	camera move	set	Props	Block	Remark	Report	
10.00-10.30	2	18	LS	D	(Master) ถึงถึงเดินกลับมาเล่นที่เดิม มีเท็ดดี้นั่งเล่นด้วย เล่นอยู่นานจนพากันลุกไปเล่นอย่างอื่น	เท็ดดี้, ถึงถึง	eye level	Static	ห้องนั่งเล่น	ของเล่น	ไซส์เต็ม	ถ่ายเมื่อหลายแบบเพื่อใช้	1hr
10.30-11.00	2	19	2S MCU	D	cut in master ถึงถึงกับเท็ดดี้ช่วยกันต่อเลโก้	เท็ดดี้, ถึงถึง	eye level	tilt down	ห้องนั่งเล่น	ของเล่น	 	ถ่ายจากหน้า bit ลงล่างให้เห็นทั้งคู่ต่อเลโก้	30m
11.00-11.15	2	20	CU	D	รับมือถึงถึงจุ่มมือเท็ดดี้ พากันลุกออกจากเฟรม	เท็ดดี้, ถึงถึง	eye level	Static	ห้องนั่งเล่น	ของเล่น			15
11.15-11.30	3	5	2S MLS	D	ถึงถึงยื่นให้เท็ดดี้และบอกขอบคุณ	เท็ดดี้, ถึงถึง	eye level	Static	ห้องครัว	จานผัก, จานไข่เจียว			15
11.30-11.45	3	4	POV ถึงถึง	D	งานผักผักชงๆ แซ่กล่องไว้ เท็ดดี้เอามือลั่นผักออกมาแล้ววางข้าวไข่เจียวแทนที่ ถึงถึงคีบไข่เจียวขึ้นมา 1 คำ	เท็ดดี้			ห้องครัว				15
Time	Scn.	Size	D/N	Description	Cast	camera angle	camera move	set	Props	Block	Remark	Report	
11.45-12.00	2	26	MLS	D	Master ถึงถึงจุ่มมือเท็ดดี้มาที่โต๊ะเครื่องแป้ง ถึงถึงคีบเครื่องสำอางค์แล้วแต่งหน้า	เท็ดดี้, ถึงถึง	eye level	Static	โต๊ะเครื่องแป้ง	เครื่องสำอางค์			15
12.00-12.15	2	27	CU	D	Insert ถึงถึงคีบเครื่องสำอางค์แล้วไปเจอลิป ที่ดูสวยแล้วหยิบขึ้นมา	เท็ดดี้, ถึงถึง	high angle	follow	โต๊ะเครื่องแป้ง	เครื่องสำอางค์			15
12.15-12.45	2	28	MS	D	รับเจียง ถึงถึงแต่งหน้า สลับกันไปให้เท็ดดี้ดู	เท็ดดี้, ถึงถึง	eye level	handheld	โต๊ะเครื่องแป้ง	เครื่องสำอางค์		รับเจียงเห็นหน้าถึงถึงในกระจก	30
12.45-13.00	2	29	MCU	D	รับหน้าถึงถึงที่หันไปมองตามเสียงแม่ ยืนนิ่งสักแป๊บ วางลิปสติกลงแล้วจึงเดินไปกินข้าว	ถึงถึง	eye level	handheld	โต๊ะเครื่องแป้ง	เครื่องสำอางค์	 		15
Lunch 13.00-14.00(13:45 ที่ทีมงานเริ่ม set art+lighting)													

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Time	Scn.	Size	D/N	Description	Cast	camera angle	camera move	set	Props	Block	Remark	Report		
14.00-15.00	2	30	LS	D	master ถึงถึงเด็กกลับมาที่ครัว หุตุมองแม่ที่กำลังหยิบกระเป๋ามา แม่หันกลับมาเห็นหน้าถึงถึง -แม่เห็นหน้าถึงถึงแล้วดูถึงถึงจากนั้นแม่เดินออกมาบ้าน ถึงถึงมองตามจนเห็นหน้ารับกล้องเห็นหน้าและๆ	แม่,ถึงถึง	eye level	follow	แม่	ห้องครัว	กระเป๋า	 continue หน้าถึงถึง follow แม่ ถึงถึงหันตามแม่ เปิดให้กล้องเห็นว่า หน้าถึงถึงและ ชิ่งใจ	1hr	
15.00-15.30	3	1	MCU	D	ถึงถึงเดินมาข้างหน้า	ถึงถึง	eye level	Static		ห้องน้ำ			30	
15.30-16.00	3	2	MS	D	ถึงถึงเดินมา นั่งโต๊ะกินข้าวแล้วมองจากซ้ายสีกพักแล้วหันซ้าย มีมือเท็ดดีเลื่อนจากซ้ายหันไปขอคุณเท็ดดี ถึงถึงตักข้าวเอาข้าวเข้าปาก กัดไปรอบเดียวแล้วมีเสียงกรีก ถึงถึงปากตัวเอง สีกพักนึง ถึงถึงวางช้อนและปล่อยข้าวทิ้งไว้แล้วเดินออกจากเฟรมไป	ถึงถึง	eye level	Static		ห้องครัว	จานผัดผัก,ช้อน,ไช้เจียว	 หน้ากับผม ถึงถึงยังไม่แห้ง		30
Dinner 17:30- 18:30(18:15 ที่มงานเริ่ม set art+lighting)														
Time	Scn.	Size	D/N	Description	Cast	camera angle	camera move	set	Props	Block	Remark	Report		
18.30-19.00	4	9	MLS	N	(Master) แม่เดินถือจานกลับเข้าครัว เอาข้าวทิ้งใส่ถังขยะ เอาจานวางในชิงแล้วเดินไปเปิดตู้เย็น จากนั้นหยิบน้ำกินมองไช้	แม่	eye level	Static	ห้องครัว	จานผัดผัก,ขวดน้ำ	 ต่อจากคิว 2 scene night		30	
19.00-19.15	4	10	MS	N	วันข้าง แม่หยิบน้ำขึ้นมากิน หันไปเห็นไช้ที่ข้างตู้เย็น	แม่	eye level	Static	ห้องครัว	น้ำเปล่า,ไช้	 มองไชนานๆ น้อย		15	
19.15-19.45	6	3	MS	N	(Master) วันข้างแม่มองจานเล โถ้ สีกพัก ก็เดินออกจากครัว แล้วก็หยิบช้อนเล โถ้ แม่ร้อง ไช้ แล้วก็หยิบเศษเล โถ้ขึ้นมาดู มีเสียงกรูบๆจากทางถึงถึง แม่ยังหน้ามอง	แม่	eye level	Static	ห้องครัว	เล โถ้	 			
19.45-20.00	6	6	MS	N	จับโหลให้หันมา ถึงถึงมา เคี้ยวเล โถ้กรูบๆ	แม่,ถึงถึง	high angle	follow	ห้องครัว	เล โถ้ที่ถึงถึงเคี้ยว				
20.00-20.15	6	4	CU	N	insert cut in master เห็นแม่หยิบช้อนเล โถ้	แม่	eye level	Static	ห้องครัว	เล โถ้ที่แตก				
Time	Scn.	Size	D/N	Description	Cast	camera angle	camera move	set	Props	Block	Remark	Report		
20.15-20.30	6	5	CU	N	insert cut in master เล โถ้แตกในมือแม่	แม่	eye level	Static	ห้องครัว	เล โถ้ที่แตก				
20.30-21.00	4	11	CU	N	insert ไช้ในตู้เย็น	แม่	high angle	Static	ห้องครัว	ไช้	เปิดปิดตู้เย็น มุมเดิม	มีมือแม่ มุมเดิม	15	
	6	1	CU	N	insert จานเล โถ้บนโต๊ะกินข้าว	แม่	high angle	handheld	ห้องครัว	จานเล โถ้				
	6	2	CU	N	insert หน้าแม่มองจานเล โถ้แบบบงๆ	แม่	low angle	handheld	ห้องครัว					

ปิดกองงงง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ เริ่มถ่ายทำตั้งแต่วันที่ 21, 27 และ 28 กุมภาพันธ์ 2567 เป็นจำนวนทั้งหมด 3 คิวแต่ละคิวแยกตามสถานที่และเนื้อเรื่องตามความเหมาะสมดังนี้

การถ่ายทำครั้งที่ 1 รายการทีวี “Teddy and friends”

ภาพที่ 5.1 เบื้องหลังการถ่ายทำคิว 1

การถ่ายทำคิวนี้นับเป็นฉากในรายการทีวี นักแสดงเกือบทุกคนเป็นเด็ก บางคนมีความซุกซนตามประสา จึงทำให้ควบคุมการถ่ายยากกว่าการถ่ายนักแสดงผู้ใหญ่ รวมถึงแม้ว่าอากาศในสถานที่ถ่ายทำจะไม่ร้อน แต่นักแสดงหลักอย่างเต้ดีจะต้องใส่ชุดมาสคอตหมียู่ตลอดเวลา ทำให้ต้องมีเวลาพักเบรคดีกว่าปกติเพื่อให้นักแสดงได้พักถอดชุดออก และให้เด็กๆ ได้พักไม่ให้เกิดดันทันกันมากเกินไป ข้าพเจ้าจึงจะต้องเผื่อเวลาในการถ่ายทำมากกว่าปกติอย่างมาก

รวมถึงเนื่องจากสถานที่ถ่ายทำเป็นบ้านของข้าพเจ้าซึ่งอยู่ในหมู่บ้านที่เงียบสงบ จึงต้องคอยควบคุมเสียงของทุกอย่างตั้งแต่เด็กๆ ทีมงาน และแม้แต่ตัวข้าพเจ้าเองไม่ให้ดังเกินไปจนรบกวนเพื่อนบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายทำครั้งที่ 2 และ 3 ฉากบ้านถึงถึง

ภาพที่ 5.2 เบื้องหลังการถ่ายทำครั้งที่ 2 และ 3

การถ่ายทำทั้งสองครั้งนี้เป็นฉากในบ้านของถึงถึง มีนักแสดงเพียงสามคน และถ่ายทำในสตูดิโอสำหรับการถ่ายทำโดยเฉพาะ ทำให้มีพื้นที่ใช้สอยที่กว้าง ทั้งพื้นที่ตั้งอุปกรณ์ถ่ายทำ โต๊ะสวีตดิการ และยังมีห้องน้ำหลายห้อง สะดวกต่อการทำงานเป็นอย่างมาก ควบคุมการถ่ายทำไม่ยากเท่ากับคิว 1 แต่เนื่องจากข้าพเจ้าจำเป็นต้องวางคิวการถ่ายทำ 2 วันติดกันเนื่องจากการจองคิวกับทางสตูดิโอที่มีจำกัด และทีมงานที่อาจไม่ว่างในวันธรรมดา ทำให้ต้องเริ่มถ่ายทำตั้งแต่เช้าจนถึงค่ำ ข้าพเจ้าจึงต้องเตรียมสวีตดิการ อาหาร ขนม เครื่องดื่มสำหรับทั้งวัน และเนื่องจากทำงานกันอย่างต่อเนื่อง จึงอาจส่งผลให้ทีมงานมีอาการง่วง ข้าพเจ้าจึงต้องเตรียมกาแฟไว้สำหรับทีมงานอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

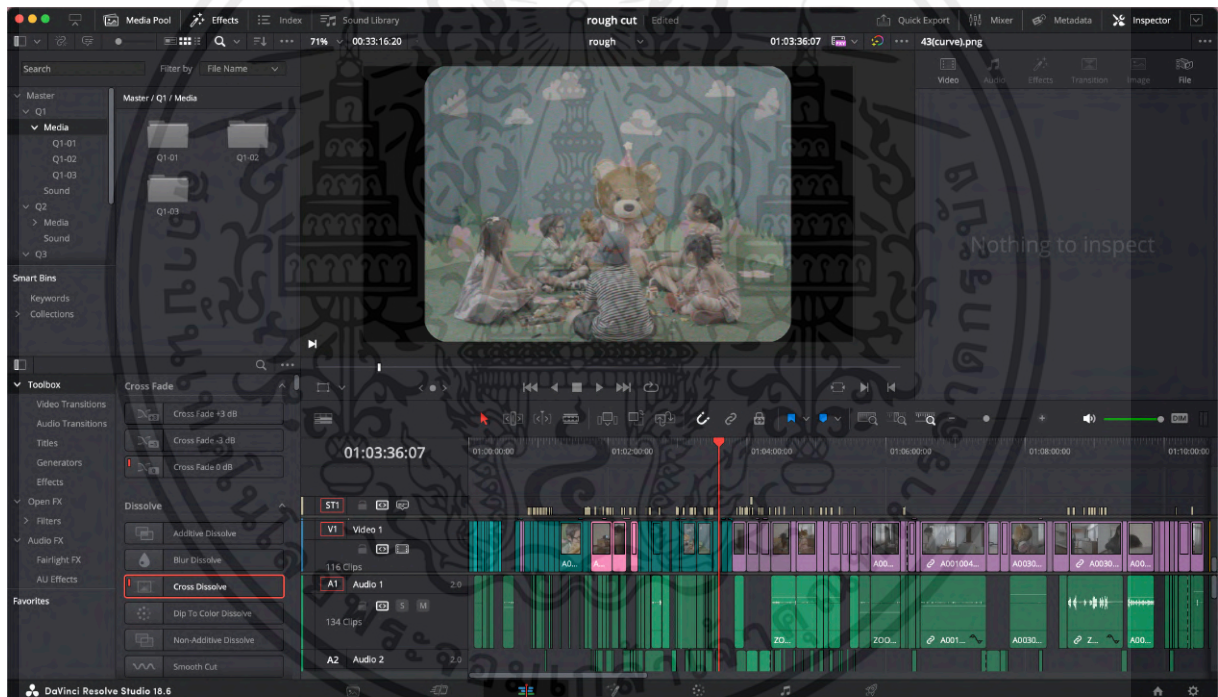
6.1 การตัดต่อลำดับภาพ

6.1.1 การลำดับแบบหยาบ (Rough Cut)

เพื่อให้เห็นภาพรวมของภาพยนตร์ ข้าพเจ้าจึงได้ลำดับภาพแบบหยาบไว้ แล้วจึงดูทั้งเรื่องเพื่อหาจุดบกพร่องและแก้ไขให้เป็นไปตามที่ข้าพเจ้าคิด แล้วตามด้วยการตัดต่อเสียงลงไป

6.1.2 การลำดับภาพแบบละเอียด (Fine Cut)

หลังจากที่คณะกรรมการได้แสดงความคิดเห็นต่อภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าจึงได้แก้ไขจุดบกพร่องที่ตัวข้าพเจ้าอาจจะไม่มองเห็นในตอนลำดับภาพแบบหยาบ ทั้งการตัดส่วนที่ไม่จำเป็นต่อการเล่าเรื่องออก แก้ไขเสียงให้ภาพยนตร์มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และรวมถึงการใส่คำบรรยายภาษาอังกฤษอีกด้วย

ภาพที่ 6.1 การลำดับภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 การปรับแต่งสี

ในขั้นตอนนี้ได้มีการพูดคุยกับคนทำสีให้ปรับตาม Mood and Tone ที่ข้าพเจ้าได้วางไว้ คือรายการทีวีจะมีสีที่สดใส แต่ในความเป็นจริงสีจะมีความทึมและหม่นหมอง

ภาพที่ 6.2 การปรับแต่งสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

7.1 บทสรุป

ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “Are You My Mommy” หรือ “หลงทาง...ในภาพฝัน” นั้นสำหรับตัวข้าพเจ้านั้น ถือเป็นผลงานการกำกับภาพยนตร์สั้นครั้งแรกของตัวข้าพเจ้าเอง แม้ว่าข้าพเจ้าจะเคยกำกับภาพยนตร์มาแล้วบ้างแต่ภาพยนตร์เหล่านั้นเป็นเพียงภาพยนตร์กองเล็กๆที่มีทีมงานและนักแสดงเพียงหยิบมือ ทำให้ไม่ได้มีความท้าทายและภาคภูมิใจการถ่ายทำที่ยากเท่ากับการกำกับภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้เผชิญกับปัญหาและข้อผิดพลาดมากมาย อันเนื่องมาจากข้อจำกัดต่างๆ ข้าพเจ้าอาจสื่อสารกับผู้ร่วมงานไม่มากพอเท่าที่ควร และยังมีความเกรงใจผู้อื่นและเกรงกลัวในข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อซึ่งเป็นเรื่องปกติในการผลิตภาพยนตร์มากจนเกินไป ทั้งนี้ข้าพเจ้าก็สามารถผ่านมันมาได้และมองว่ามันเป็นบททดสอบที่ทำให้ข้าพเจ้าได้เติบโตขึ้นไปอีกขั้น

ข้าพเจ้าหวังเพียงว่าภาพยนตร์เรื่องนี้จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะให้อะไรกับผู้ชมไม่มากนักน้อย ข้าพเจ้าจะนำเอาข้อผิดพลาดและปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงานครั้งนี้ไปพัฒนาและต่อยอดในการทำงานครั้งต่อไปในอนาคต

7.2 ข้อเสนอแนะ

7.2.1 กระบวนการเตรียมการถ่ายทำ

- ข้าพเจ้าควรใส่ใจในรายละเอียดเล็กๆน้อยๆในการเตรียมเอกสารก่อนการถ่ายทำมากกว่าเดิม เพื่อให้ทีมงาน ทำงานได้ง่ายมากขึ้นในทุกๆฝ่าย
- ข้าพเจ้าควรกล้าที่จะตัดสินใจอย่างเด็ดขาดมากยิ่งขึ้น เพื่อให้งานดำเนินต่อไปได้
- ข้าพเจ้าควรติดต่อประสานงานกับทีมให้ดีขึ้น เพื่อจะได้ไม่ต้องเกิดปัญหาต่างๆตามมา
- ข้าพเจ้าไม่ควรเก็บปัญหาที่เกิดขึ้นมาคิดคนเดียว และกล้าที่จะปรึกษาคนอื่นมากขึ้นกว่านี้

7.2.2 กระบวนการถ่ายทำ

- ข้าพเจ้าควรเตรียมรับมือกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อในการถ่ายทำ เมื่อปัญหาเกิดขึ้น ข้าพเจ้าควรจะใจเย็นๆและค่อยๆแก้ไขปัญหอย่างไม่ใช้อารมณ์

7.2.3 กระบวนการหลังการถ่ายทำ

- ข้าพเจ้าไม่ควรจะยึดติดกับการลำดับภาพตามบทที่วางไว้ เนื่องจากบางครั้งอาจจะมีการยืดหยุ่นในการถ่ายทำบ้าง หรือเกิดปัญหาที่ทำให้ footage ภาพยนตร์ไม่ได้เป็นไปตามที่หวัง บางครั้งการแก้ไขการลำดับภาพใหม่อาจทำให้ได้ผลงานที่ดีและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Cast

ถึงถึง	พิมพิชญา แก้วเกตุ
Ting-Ting	Pimpicha Kaewket
เท็ดดี้	ณภัทร สัตถพล
Teddy	Napat Satthapol
แม่ถึงถึง	ลักษิกาเมืองมูล
Ting-Ting's mom	Luksika Muengmoon
ไลลา	แทนฤทัย ศรีสังข์
Laila	Tanruethai Srisung
มินนี่	ขวัญชนก วีระบุญญาอนุภาพ
Minnie	Kwanchanok Veerapoonyanuparp
ทิม	เคนจิโร่ ยูกิ
Tim	Kenjiro Yuki
เด็กแสบสาว	โซระยะยา ยูกิ
Girl	Soraya Yuki
เด็กแสบหนุ่ม	ปุ่นณภพ โยชิตะ
Boy	Punnaphop Yoshida

Crew

กำกับภาพ	วิรัชพัชร สายทอง
Director of Photography	Wiralpath Saithong
ผู้ช่วยผู้กำกับ	นบภุช บัญช่วง
Assistant Director	Nopparit Boonchoung
ผู้กำกับศิลป์	สุวิชชา โลธูวาชัย
Art Director	Suwichaya Lothuwachai
Art Runners	พันธ์พน ทรัพย์สิงห์
	Phanfon Sapsing
	องค์อร จงประสิทธิ์
	Ong-on Chongprasit
	โยชิตา ส่งศรี
	Yosita Songsri
ผู้ช่วยกล้อง 1	จิณณ์ ชัยกุล
1st Assistant Camera	Jinn Chaiyakul

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ช่วยกล้อง 2	ธนวัฒน์ ธงสีเหลือง
2st Assistant Camera	Tanawat Thongseeleong
ทีมไฟ	วุฒิพงษ์ นาคเฮง
Gaffer	Wutipong Narkheng
	จีรภัทร ธนะเดช
	Jeeraphat Thanadet
บันทึกเสียง	ปานุพงศ์ ชาญนรา
Sound Recordist	Panupong Channara
	ณรัตน์ วิภัยรุ่งโรจน์
	Naran Vikairungroj
Editor	สุวิชชา โลธูวาชัย
	Suwichaya Lothuwachai
Colorist	นบภุศ บุษช่วง
	Nopparit Boonchoung
ขอขอบคุณสถานที่	Good Mood Studio
Location	
ขอขอบคุณ	ศุภกานต์ รักบำรุงพงศ์
Special Thanks To	Supakhan Rakbumrungpong
	กนกวรรณ รักนาม
	Kanokwan Raknam
	พันธ์วัช กาญจนภิญโญ
	Pantawat Kanjanaphinyo
	พิชญา โลธูวาชัย
	Pichaya Lotuwachai
	ชัยยุทธ โลธูวาชัย
	Chaiyuth Lothuwachai
	กัทสี & โคจิ & แม่เมณี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

ทำความรู้จักโรคฝันกลางวัน ภาวะของการหลุดเข้าสู่โลกแห่งจินตนาการ

- ผู้เขียน Oilza
- เผยแพร่เมื่อปี 2566
- ค้นหาเมื่อปี 2566
- เข้าถึงได้จาก <https://www.pobpad.com/ทำความรู้จักโรคฝันกลางวัน#:~:text=โรคฝันกลางวันอาจพบใน,ความสุขและปลอดภัยกว่า>

เคยเป็นไหม? 'โรคฝันกลางวัน' : เสพติดการเพ้อฝัน แต่ไม่ถึงขั้นเป็นบ้า

- ผู้เขียน พันธวัฒน์ เศรษฐวิไล
- ค้นหาเมื่อปี 2566
- เผยแพร่เมื่อ 10 มิถุนายน 2560
- เข้าถึงได้จาก <https://www.the101.world/maladaptive-daydreaming/>

WHEN DAYDREAMING REPLACES REAL LIFE,

- ผู้เขียน Jayne Bigelsen และ Tina Kelly
- ค้นหาเมื่อปี 2566
- เผยแพร่เมื่อ 29 เมษายน 2558
- เข้าถึงได้จาก https://www.theatlantic.com/health/archive/2015/04/when-daydreaming-replaces-real-life/391319/?utm_source=atfb

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	สุวิชชา โล่ธูวาชัย
วัน เดือน ปีเกิด	15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2543
ที่อยู่	68/89 ซ.นวมินทร์ 40 ถ.นวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ 10240
ประวัติการศึกษา	
2549-2551	ระดับอนุบาลศึกษาชั้นปีที่ 1-3 โรงเรียนอนุบาลพุทธชาติ
2549-2552	ระดับประถมศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 1-3 โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์
2553-2555	ระดับประถมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 4-6 โรงเรียนโสมาภา 2
2556	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 1 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2
2557-2561	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ชั้นปีที่ 2-5 โรงเรียนภัทรวดี หัวหิน
2562-2566	ระดับชั้นปริญญาตรี ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย ภาควิชาศิลปะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประสบการณ์การทำงาน	
2566	ฝึกงานตำแหน่ง Stylist&Photographer บริษัท Wearswap จำกัด
ผลงานภาพยนตร์	
2564	กำกับโฆษณาณรงค์เรื่อง 'Always Straight your back' กำกับภาพยนตร์สั้นเรื่อง 'หิมะฤดูร้อน' กำกับศิลป์ภาพยนตร์สั้น 'Raw fish' กำกับศิลป์ภาพยนตร์สั้นเรื่อง 'Doki Doki'
2565	กำกับและกำกับศิลป์ภาพยนตร์สั้นเรื่อง 'Tea with friend'

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้